

Latvijas Nacionālās frontes LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

Iznāk kopš 2002. gada 2. maija

WWW.FRONTE.LV

Šajā numurā lasiet!

JAUNO LAIKMETU GAIDOT

Saruna ar Latvijas Nacionālās frontes
priekšsēdētāju Aivaru Gardu

→ 2. lpp.

KARAĪMS PIEPRASA VEIKT LATVIJAS DEKOLONIZĀCIJU

→ 8. lpp.

VALSTS VARA DEMONSTRĒ NIHILISMU

Saruna ar Latvijas Organiskās sintēzes
institūta direktoru, **prof. Ivaru Kalviņu**

→ 5. lpp.

“BET ES TO NEGRIBU, TĀDĒĻ CĪNOS!”

Saruna ar latviešu nacionālistu
Aivaru Gedroicu

→ 6. lpp.

MASKAVAS “PAREIZĀS TICĪBAS” KULTA ĒKA DZINTAROS?

→ 8. lpp.

JAUNA GRĀMATA!

LIELĀ KONSERVĒŠANA GRĀMATA

Pašā vasaras plaukumā Latvijas ekoloģiskās izglītības
apgāds “VIEDA” ir laidis klajā ikvienās mājās noderīgu
grāmatu – “Lielo konservēšanas grāmatu”.

Šeit ir apkopotas jaunas un arī tradicionālas, ļoti garši-
gas un veselīgas aug-
ļu un dārzeņu kon-
servēšanas receptes.
Ievārijumi, želejas,
marmelādes, sulas,
sīrupi, kompoti, ma-
rinādes, skābējumi,
salāti, sukādes... un
vēl citādi sagatavo-
tas dārza un meža
veltes pildīs jūsu
plauktus un mīelos
jūs rudenī, ziemā,
pavasārī, vasarā.

Grāmatā apkopo-
to recepšu priekšro-
cība ir vienkāršība,
praktiskums un ie-
spēja tās veiksmīgi
izmēģināt pat iesā-
cējiem.

Pievāciet savu eiro zvaigžņu kroni!
Man, latvietei, vairs neuzmācieties!

OKUPĀCIJAS SEKAS SAGANDĒ LATVIEŠUS

Saruna ar amatnieku, siguldieti **Raivi Sprīngi**

Latvieši neaptver,
kāds dārgums mums
ir uzticēts. Cilvēki
neapzinās, ka patiesībā
dzīvojam Dieva ausī.”

nam nogrūž bezdibenī, vai
arī apvienoties un uzvarēt
ļaudari. Diemžēl izska-
tās, ka tikai tādos kritiskos
brīžos, kad ir sasniegts jau
kritiskais sliekšnis, iespē-
jams panākt rezultātu. Tas
man ļoti nepatīk.

AR DOMĀŠANU NEPIETIEK – IR JĀRĪKOJAS!

DDD: Vai tu arī uzskati,
ka mēs vēl dzīvojam pārāk
labi, lai vairums beidzot
aptvertu, ka kaut kas nav
kārtībā, lai sāktu domāt
par to, ka beidzot kaut kas
ir jāmaina?

Raivis Sprīngis: Ar do-
māšanu vien nepietiek. Ma-
nuprāt, daudzi jau saprot,
ka kaut kas nav kārtībā,
taču ar domāšanu vien ne-
pietiek – ir arī jādara. Ja esi
latvietis, tas ir pašsaprota-
mi, ka savā zemē runā lat-
viski. Atbraucējam no ārze-
mēm, kurš maldās pilsētas
ielās, varam pieklājīgi pali-
dzēt un izstāstīt ceļu viņam
saprota valodā. Taču tad,
ja kāds iedomājas pagā-
rēt to, kas viņam nepienākas,
un nāk manā sētā ar saviem
tikumiem un likumiem, tad
es gan stingri un nelokāmi
parādišu, kurš ir patiesais
saimnieks. Diemžēl tieši
šīs stingrās un nelokāmās

nostājas ikdienā pietrūkst.
Jā, gudri runāt mākam, bet
darbi izpaliek.

DDD: Tu strādā Ilgu-
ciemā – vienā no krieviskā-
kajiem Rīgas rajoniem. Ko
tu ieteiktu latviešiem, kā
viņi ikdienā var apliecināt
savu Tēvzemes mīlestību,
savu patriotismu, rūpes
par savu tautu un valsti?

R. S.: Mēs esam vēsa, zie-
meļnieciska un inteliģenta
tauta. Mēs esam pieklājīgi
un labi audzināti. Mums,
tēlaini izsakoties, ir problē-
mas tikt galā ar zemāka
līmeņa radījumiem. Mēs
tos krievvalodīgos sapro-
tam, bet viņi mūs ne. Sa-
vas iedzimtās inteliģences
un pieklājīguma dēļ, mīlā
miera labad mēs pieņē-
mam viņu spēles noteiku-
mus, kaut gan viņiem tādu
noteikumu vispār nav. Viņi
ir masa bez dzimtenes, bez
sāknēm, bez nekā!

DDD: Vai tiešām tu
domā, ka latvieši savas in-
telīģences dēļ nevērsas pret
okupantiem? Varbūt patie-
sībā tās ir bailes? Maskējo-
ties aiz pārprasas iecietī-
bas un pieklājības, latvieši
ir aizmirsuši savu pienā-
kumu pret savu Tēvzemi,
savu tautu?

R. S.: Protams, tās ir
bailes. Kas visos karos,
okupācijās cieta visvairāk?
Tie bija sabiedrības ak-
tīvākie un inteliģentākie
pārstāvji. Cilvēki, daudzus
gadu desmitus redzot, ka
gudrākie un spējīgākie tiek
vienkārši izgriezti, izvēlas
labāk klusi noliegt malīnā
un, tēlaini izsakoties, iz-
likties par beigtiem.

Turpinājums 4. lpp.

IZVĒLE...

Nav jau vērts, tā domājam ne reizi,
Jēgas nav, ja neuzklausa mūs –
Vara nolemj – darīs, kaut vai greizi,
Tautai jāstāv vien pie ratiem būs.

Tā tik šķiet, ka viņi zeltā smēlas
Karotēm, kas mūžam pilnas būs –
Tā tas nav – tie paši purvā veļas,
Kur vairs Gaismas stari neieklūs...

Kaut vai eiro šodien tronī ieliek,
Pederasti mices gaisā sviež;
Labais nogaidoši it kā “iemieg” –
Rīts varbūt jau taisnu tiesu spriež...

Katra paša izvēle un griba
Noteiks, kurā pusē grib viņš būt;
Vai kur ļaunums, vai kur patiesība –
Vai par pelavu vai gaudu kļūt.

Tikai pastāvēt par Patiesību,
Ceļam tiltu mēs uz dzīvību.
Tikai cīnoties pret netaisnību,
Gūstam Garagaismas brīvību.

~~~~~

Lielais Laikmets nāk ar Gaismas zvanu,
Taisns ceļinieks tam roku sniegs.
Nebūs tumsas vairs un nebūs karu –
Kas no tumsas nāk – ar tumsu ies...

Steidzīte

PARAKSTU KAMPAŅA PRET EIRO

Lasītāja jautājums

Gribam paziņot, ka mēs, 3 cēsnieki, esam atsaukušies uz Jūsu aicinājumu balsot par latu (parakstīties par Satversmes 68. panta grozīšanu – skat.: “DDD” Nr.13(291)). Bijām pie notāra, visu nokārtojām, ierakstītā vēstulē aizsūtījām parakstu lapu. Pēc mēneša (19.jūlijā pasta zīmogs) dokumenti atnāca atpakaļ, jo ir stāvējuši pastā un it kā neesot izņemti. Vai tā tas var būt? Visticamāk, ka biedrība “Par latu, pret eiro” nekā nezina, un ir kāds Ministru kabineta slepens rīkojums šīs vēstules nenodot adresātam, lai nevarētu savākt vajadzīgās balsis referenduma ierosināšanai...

Lūdzu pārbaudīt faktus un darīt zināmu šo nelietību biedrības pārstāvjiem. Ļoti iespējams, ka šādā veidā ir pazuduši daudzi iesniegumi. Ko mums, eiro pretiniekiem, tagad būtu tālāk jādara?

“DDD” redakcijas atbilde

“DDD” redakcija sazinājās ar biedrības “Par latu, pret eiro” pārstāvi Jāni Silu un pārsūtīja viņam mūsu lasītāja vēstuli. Jānis Sils pauda izbrīnu un izteica minējumu, ka šoreiz tā ir bijusi kāda pastnieka neizdarība, jo šī ir pirmā sūdzība.

Mūsu lasītājiem parakstu lapa būtu jāšūta atkārtoti uz adresi: **a/k 8, LV-1050**. Lai mazinātu iespēju, ka sūtījums nesasniedz adresātu, biedrība “Par latu, pret eiro” aicina ikvienu sūtītāju ar e-pasta starpniecību paziņot biedrībai par veidlapas nosūtīšanu un pārliecināties par saņemšanu, rakstot elektronisko vēstuli uz e-pasta adresi: **parlatupreteiro@gmail.com**. E-pasta vēstulē būtu jānorāda veidlapas nosūtīšanas datums, veidlapu parakstījušo personu vārds un uzvārds, kā arī lūgums biedrībai “Par latu, pret eiro” ar atbildes vēstuli apstiprināt veidlapas saņemšanu. Tiem, kuri neizmanto internetu, būtu jāpalīdz citu personu palīdzība.

Atgādinām, ka biedrības “Par latu, pret eiro” mērķis ir saglabāt latu kā Latvijas nacionālo valūtu. Šim nolūkam biedrība ir izstrādājusi Satversmes grozījumu projektu un sākusī vākt balsstiesīgo pilsoņu parakstus tautas nobalsošanas rīkošanai. **Pašlaik ir jāsavāc 30 000 balsstiesīgo pilsoņu parakstu, tāpēc ir nepieciešams arī Tavš atbalsts!**

Sīkāk par parakstu vākšanu lasiet iepriekšējā “DDD” numurā vai internetā:
<http://parlatupreteiro.lv/paraksties-par-latu-pret-eiro/>
<http://fronte.lv/2013/07/paraksties-par-iespeju-izglabties-no-eiro-zonas/>

JAUNO LAIKMETU

Saruna ar Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāju Aivaru Gardu

PAR LATU IR JĀCĪNĀS ARĪ TURPMĀK!

DDD: Jūlija sākumā valdības pārstāvji un režimam iztapīgie žurnālisti ar sajūsmu paziņoja, ka Eiropas Savienība ir pieņēmusi oficiālu lēmumu uzņemt Latviju eiro zonā. Tagad izskan apgalvojumi, ka tie, kuri cīnās par lata saglabāšanu, esot sentimentalitātes un pagātnes notikumu varā un ka tagad cīņa ir jāpārtrauc. Vai tiešām šobrīd, kad oficiāli tiek paziņots par Latvijas pievienošanos eiro zonai 2014. gada 1. janvārī, ir jāpārtrauc centieni saglabāt latu?

“Cilvēkiem ir jāizdara stingra izvēle, jo katrs pats izlemj savu likteni – glābjas, kas var!”

Aivars Garda: Kā jau iepriekš esam rakstījuši, tagad ir tāds laiks, kad katrs cilvēks, katra tauta, katra valsts parāda savu īsto seju. Kaut arī visiem, arī eiro pretiniekiem, ir pārliecība, ka eiro ieviešis, tiem, kuri ir par lata saglabāšanu, līdz beigām ir jāstāv un jākrīt par latu. Gluži tāpat kā tie, kuri cīnījās pret Abrenes atdošanu – cīnījās līdz galam. Protams, toreiz vinnēja mūsu kangari ar Vairu Viķi-Freibergu un Aigaru Kalvīti priekšgalā. Kāda pazīstama žurnāliste gan negribēja viņus saukt par kangariem, viņa tos nosauca par “mēsliem”.

Tagad katram ir jāparāda sava īstā seja. Ja cilvēks ir par taisnīgumu, tad viņam ir jābūt par taisnīgumu līdz galam. Protams, nacionālā valūta ir valsts neatkarības sastāvdaļa. Ne velti, kad Latvijā ieviesām latu, visi *taurē* un skandināja, ka pēc nacionālās valūtas ieviešanas Latvija būs patiešām neatkarīga valsts. Un tagad, it kā to visu aizmirsuši, *taurē* pilnīgi pretēji – tie, kas cīnās par latu, eost sentimentāli pamulķīši, jo eiro taču ir vienkārši kolosāla valūta!

Bijušais Latvijas Nacionālās frontes biedrs, grāmatas “Tautu tiesības” autors nelaikis Andis Koknesis jau 2002. gadā eiro nosauca par kazino *fiškām*. Viņš saprata, ka eiro nav īsta valūta, bet ir organizētas, ļoti bagātas noziedzīgas grupas radīti bezvērtīgi papīriņi – *fiškas*. Protams, blēži, kuriem ir izdevīgi šie bezvērtīgie papīriņi, piespiež ar tiem rēķināties. Visas valstis ar to ir spiestas rēķināties, jo to vadītājiem nav mugurkaula. Tieši pakļāvīgās un nodevīgās valdības garantē, ka šī blēdīgā sistēma darbojas, taču tā spēs darboties līdz brīdim, kad visas tautas pavisam tiks aplaupītas.

DDD: LNF vadība savu darbību balsta Dzīvās Ētikas Mācībā. Ko saka Dzīvā Ētika par naudu? Kāda tai ir jēga, un vai valstij ir jābūt savai nacionālajai valūtai?

A.G.: Dzīvās Ētikas grāmatā “Ceļavārdi Vadonim” 36. paragrāfā ir teikts: “Nepārtieciet no naudas augļiem. Šī peļņa ir netīra. Labākais vērtību pārvietošanas veids ir lietu apmaiņa; ļaunākā gadījumā var pieļaut to apmaiņu pret tiešā apgrozībā laistu naudu.

Noziedzīgā spekulācija ir konsekvēnti jāapkaro, jo Zeme ir šīs slimības pārņemta. Katram laikmetam ir sava slimība, tagadējam – spekulācijas slimība. Nevajag domāt, ka cilvēce vienmēr ir bijusi pakļauta

šai slimībai. Bet tā ir būtiskas pārmaiņas pazīme, jo pamazām pāriet nevar un ir vajadzīgs evolūcijas paroksisms, lai šo sērgu iznīdētu.”

Tātad viss, kas tagad tiek darīts, ir ļoti nepareizi, un viss mainīsies tad, kad notiks otrreizējā Kristus jeb Maitreijas Atnākšana – pareizāk gan būtu teikt, kad notiks tumsas spēku pilnīga iznīcināšana. Ir jāsaprot, ka ar Dzīvās Ētikas Mācību Viņš jau ir atnācis. Visiem cilvēkiem Viņš ir Neredzami Redzams.

Savukārt grāmatas “Ceļavārdi Vadonim” 22. paragrāfā ir skaidri pateikts, kā ir jābūt: “Paliek divu veidu naudaszīmes: vienas – ārējai, otras – iekšējai apgrozībai. Šīs iekšējās apgrozības naudaszīmes jeb kooperatīvu apliecinājumi ļoti veicina iekšējās rūpniecības attīstību. Tās arī palīdz preču un mājamatniecības ražojumu apmaiņai. Šādu naudaszīmju daudzums ir neierobežots, un to nosaka Valsts ražošanas spēja. Tā katram Valsts iedzīvotājam var būt trīs ienākumu avoti: pirmais – neliels daudzums starptautiskās valūtas, ko var palielināt sakarā ar īpašiem, Valsts akceptētiem uzdevumiem; otrs – no iekšējiem apliecinājumiem, kurus nodrošina darbs; trešais – no dažādu preču un produkcijas apmaiņas.”

Redzam, ka Dzīvās Ētikas Mācībā nekur nav runas par kaut kādu blēžu izdomātu eiro. Tātad valstij iekšējai apgrozībai ir jābūt savai valūtai, kuras daudzums nedrīkst būt ierobežots. Tas nozīmē – kamēr mums ir lati, mēs varam tos piedrukāt tik daudz, cik ir vajadzīgs, lai nodrošinātu ražošanu, lai visiem nodrošinātu darbu.

DDD: Tātad Dzīvās Ētikas Mācība pierāda, ka visādu ekspertu skaļie paziņojumi, ka latu piedrukāšana radīs nekontrolējamu inflāciju, ir mulķības?

A.G.: Jā, tās ir mulķības! Šī melu kampaņa ir iespējama, jo vienkāršie cilvēki šajos jautājumos nav izglītoti. Tos ekonomistus – patiesībā blēžus, kas aizstāv viedokli par eiro nepieciešamību, atbalsta valdība. Tāpēc arī viss ir ievirzīts nepareizā gultnē.

NOTIEK TUMSAS ATDALĪŠANĀS NO GAISMAS

DDD: Vai pieļaujat, ka brīdī, kad cilvēki atmākos šo lielo krāpšanu, varētu notikt kaut kādas militāras sadursmes, varbūt pat karš?

Aivars Garda: Grāmatā “Agni Jogas Skaldnes” ir rakstīts, ka daudzi notikumi risināsies kara zīmē, bet kara nebūs. Taču iekšējais saspringums būs tik liels, ka cilvēki gandrīz vislabāk gribēs karu, lai nonemtu lielo spriedzi.

Tātad viss ies tikai uz sliktu pusi, tādēļ mūsu lasītājiem ir jābūt gataviem, ka pagaidām dzīve nekļūs vieglāka. Bet, kas attiecas uz to, vai mums jāstāv un jākrīt par latu, kaut arī zinām, ka tas tāpat tiks mainīts, – ir ļoti svarīgi, lai katras tautas un valsts veselīgākā daļa pieņemtu pareizu lēmumu. Esmu

ir par eiro, tāpēc žurnālisti, politiķi ļāuj, ka eiro ir vajadzīgs. Ja apakšā nebūtu krāpšana, tad kāpēc tik ļoti steigšamies būtu vajadzīgs šis eiro?

DDD: Kur taisnīgumu alkstošam cilvēkam smelties spēku, ja šobrīd viņš netiek ņemts vērā? Vērojot notikumus, var rasties

priekšstats, ka nav jēgas neko darīt, jo ļaunums tāpat uzvarēs. Piemēram, Francijā miljoniem cilvēku izgāja ielās, lai protestētu pret pederastu “laulību” legalizēšanu, taču likums par “laulību” legalizēšanu tik un tā tika pieņemts. Savukārt šeit, Latvijā, vairākums ir pret eiro, tomēr pie varas esošie to neņem vērā un pieņem lēmumu ieviest eiro. Kā cilvēkiem rīkoties? Kur smelties spēku, lai izturētu šo netaisnību?

A.G.: Lai cilvēks panem rokās laikrakstu “DDD” un kādu citu laikrakstu un pats salīdzina, kurš no tiem saka patiesību, kurš puspatiesību un kurš melo. Turklāt puspatiesība kādreiz ir bīstamāka par atklātiem meliem. Ja cilvēks apzinās, ka laikraksts “DDD” saka patiesību, tad lai viņš ņem spēku kaut vai no “DDD” veidotājiem, jo “DDD” veidotāji spēku aizstāvēt patiesību savukārt smēl no Dzīvās Ētikas Mācības Autora.

“Paši gaudi un pelavas sadalās dzīvā izvēlē – kurš grib būt par gaudu un kurš par pelavu.”

pārliecināts, ka latviešu labākā daļa nebalsoja par iestāšanos Eiropas Savienībā, tāpat šī labākā daļa ir pret eiro ieviešanu.

No valsts un tautas pastāvēšanas viedokļa ir ļoti svarīgi, lai tautā būtu kodols, kurš līdz galam stāv par taisnīgumu. Es ceru, ka mūsu lasītāji, tāpat kā mūsu avīzes veidotāji, stāvēs un kritīs par taisnīgumu, kaut arī eiro tiks ieviests, jo šie *liberasti*, kā redzams, tikai plāpā par demokrātiju, bet pieļauj šo “demokrātiju” tikai sev. Viņu rīcības pamatā ir tēze, ko reiz atklāja tagadējais ES cilvēktiesību komisārs Nils Muižnieks, “Mēs par viņiem runāsim, bet viņiem runāt neļausim”. Tieši tagad tā notiek – ļauj runāt tikai tiem, kas

Jūs skārāt ļoti svarīgu jautājumu – par pederastu **it kā ārēju** uzvaru. Arī Dzīvās Ētikas Mācībā ir teikts, ka ārēji izskatīsies, ka tumsa uzvar it visur. Francijas prezidents Fransuā Olands pieņem lēmumu legalizēt pederastu “laulības”. Kaut gan cilvēku miljoni iziet demonstrācijās, viņus neņem vērā. Jāsaprot, ka tagad – pirms tumsas spēku pilnīgas satriekšanas – katrs cilvēks pats izlemj savu likteni. Nebūs tā, ka Maitreija atdalīs gaudus no pelavām. Nē, paši gaudi un pelavas sadalās dzīvā izvēlē – kurš grib būt par gaudu un kurš par pelavu.

Kristus otrā Atnākšana nenotiek, Viņam esot fiziskajā ķermenī, kā tas bija

GAIDOT

pirms diviem tūkstošiem gadu. Tas ir tāpēc, ka cilvēce tagad atrodas uz ļoti zema morālās attīstības līmeņa. Ja Kristus tagad atkal parādītos fiziskajā ķermenī, tad vairākums pret Viņu reaģētu slikti, tāpat kā tad, kad kļiedza – *sist krustā!* Kādēļ? Tādēļ, ka Gaisma, ko Viņš puda, ko izstaroja Viņa aura, tikai labajos cilvēkos radīja spēku izvēlēties nevis Barabu, bet Viņu. Kad vairākums niknumā pret Kristu kļiedza, lai atbrīvo Barabu, tikai Marija Magdalēna, skolnieki un Kristus māte kļiedza – *Jēzu, Jēzu!*

DDD: *Kāpēc tie, kas kļiedza, lai atbrīvo Barabu, bija tik satracināti?*

A.G.: Tāpēc, ka Kristus ar savu spožo Gaismu, ar Savu Auru izsauca viņos šo naidīgumu. Gaišajos cilvēkos Kristus izraisīja pozitīvas emocijas, bet tumšajos – tieši otrādi. Tagad būtu tieši tāpat, tādēļ Lielais Skolotājs Maitreija, kas ir tā pati Individualitāte, kas bija iemiesojusies Kristū, bet tagad ir izvēlējis vārdu Maitreija, darbojas pēc principa – Neredzami Redzams.

Jau tagad notiek tumsas atdalīšanās no Gaismas. Nevis Viņš atdala gaišos no tumšajiem, bet paši cilvēki izvēlas, kurā pusē nostāties. Pieņemot taisnību, nostājoties Maitreijas pusē, ikviens izvēlas Gaismu. Bet

ir norakstījuši. Ļoti sliktu pakalpojumu savai tautai un valstij izdārīja arī ASV prezidents Obama, kad aģitēja par pederastu tiesībām. Arī Anglijā likuma lēmēji diemžēl izvēlējās nostāties tumsas pusē.

Tāču šī tumsas uzvara tiešām ir tikai šķietama – uz laiku. Cilvēki drīz paši to sapratīs. Mēs, laikraksta “DDD” veidotāji un arī mūsu lasītāji, jau tagad saprotam, kas patiesībā notiek. Augstākajiem Kosmiskajiem Spēkiem vēl ir cerība, ka tie, kas tagad vēl nesaprot, pēdējā brīdī tomēr pieņems pareizu izvēli un paliks Gaismas pusē.

DDD: *Kāpēc Augstākie Spēki neiejaucas un nesatricie tumsu, lai labajiem cilvēkiem nebūtu jāpieņem šobrīd valdošais netaisnīgums?*

A.G.: Dzīvajā Ētikā ir teikts, ka mums, kas sevi uzskata par Dzīvās Ētikas Mācības sekotājiem, ir jābūt ļoti pacietīgiem un jāgaida, kamēr izpaužīsies visa tumsa. Dzīvās Ētikas Mācībā teikts, ka tumsai sevi ir jāparāda, jo tikai tā to ir iespējams atdalīt no Gaismas. Ikviens, kurš, piemēram, nostājas pederastu pusē, sevi parāda. Iespējams, ka viņš pat nezina, ka tā ir viņa pēdējā izvēle – nostāties Gaismas vai tumsas pusē. Izvēloties aizstāvēt pederastus, viņi

slikti? Vai nepastāv risks, ka, ilgi gaidot, Gaismas pusē stāvošo cilvēku skaits var samazināties?

A.G.: Ja tas labais ir spējīgs samaitāties, tad Augstākajiem Spēkiem un cilvēces garīgajai evolūcijai tāds “labais” nebūs vajadzīgs. Tad viņš ir tikai tāds rozā labsirdīgais, kam viss ir labi, viss ir pozitīvi – pediņi pozitīvi, eiro pozitīvi...

GLĀBJAS, KAS VAR!

DDD: *Varbūt cilvēkam, kurš pirmo reizi paņēmis rokā laikrakstu “DDD” un lasa šo interviju, rodas jautājums – kas tad pasaulē mainīsies, un uz ko mums ir jātiecas?*

Aivars Garda: Cilvēces evolūcija atrodas uz Jaunā Laikmeta sliekšņa. Mēs jau iepriekš esam stāstījuši, ka šobrīd uz Zemes pastāv gan Gaismas Spēki, gan tumsas spēki jeb sātanisti. Gaismas Spēki vada cilvēces garīgo attīstību, bet tumsas spēki to kavē un cenšas degradēt cilvēkus. No Bībeles zinām, ka Sātans ir bijis kritušais Erceņģelis, un tagad pasaulē ļoti daudzās jomās (politikā, ekonomikā, pat mākslā un citur) pie teikšanas vēl ir Sātana sekotāji jeb tumsas hierofanti – kritušie eņģeļi. Viņi ir ļoti gudri, bet ļoti ļauni, un viņu mērķis ir nepieļaut Jaunā Laikmeta iestāšanos, kas atņemtu tiem varu. Tieši viņi virza cilvēkus uz deģenerēšanos un mudina darboties pret Kosmosa likumiem. Taču tā nebūs mūžīgi. Šie sātaniskie spēki, viņu pakalpiņi un visi, kas viņus atbalsta, tiks iznīcināti. Turklāt, iznīcināti ar uguni.

DDD: *Tiešā nozīmē?*

A.G.: Jā, tiešā nozīmē. Tā būs īsta nāve. Ja mēs saprotam fiziskā ķermeņa

nāvi tikai kā fiziskā ķermeņa bojāeju, kamēr apziņa pāriet Augstākajā jeb Smalkajā Pasaulē un turpina savu eksistenci, tad šajā gadījumā cilvēkam tiks iznīcināta tā apziņas daļa vai pat visa apziņa, kura ir nostājusies tumsas pusē. Un šī nāve ir īsta un briesmīga.

DDD: *Tātad dzīvojam laikā, kad jāsaka – jo sliktāk, jo labāk, jo tikai tad, kad viss ļaunums būs izpaužies, kad visi būs sašķirojušies un izvēlējušies, kurā pusē nostāties, sāksies Jaunais Laikmets?*

A.G.: Tā ir teikts – jo sliktāk, jo labāk. Mums ir jāsaprot, ka pirms Jaunā Laikmeta iestāšanās ārējās izpaušmēs būs ļoti daudz tumsas. Tātad mums ir jāgatavojas, ka visās dzīves jomās izpaužīsies netaisnība. Piemēram, notiks visādi pederastu gājieni, bet mums tam visam ir jāpretojas. Labāk mest mēslus uz pederastiem, kā to darīja Ļedjajeva atbalstītāji, nekā mierīgi pieļaut un samierināties ar tādu deģenerātu izrādīšanos.

DDD: *Varam vienīgi cilvēkus iedrošināt nostāties Gaismas pusē un nebaidīties, ka tumsas varā esošais pūlis viņu izsmies, piemēram, nosaucot lata aizstāvju par sentimentāliem mūķiņiem.*

A.G.: Protams, ar to ir jāaskaras ik brīdī, jo tumsa ārēji nirdz par katru Gaismas izpaušmi tāpēc, ka Gaisma viņus tracina. Prese, radio, televīzija un internets ir tumsas rokās. Kāpēc Gaisma to pieļauj? Kā jau teicu, tas ir tādēļ, ka Gaisma vērtē, kāda ir ikviena cilvēka reakcija uz notiekošo. Cilvēkiem ir jāizdara stingra izvēle, jo katrs pats izlemj savu likteni – glābjas, kas var! Šajā gadījumā – tikai katrs pats sevi var izglābt.

Intervēja Liene Apine

KARAĪMS PIEPRASA VEIKT LATVIJAS DEKOLONIZĀCIJU

Atklāta vēstule katram Latvijas Republikas Saeimas deputātam

Lai gan ir pagājuši jau 22 gadi kopš Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanas, padomju okupanti un kolonisti joprojām brādā Latvijas zemi, turpinot genocīdu pret latviešu tautu un postot Latvijas zemi.

Īsta brīvība nav atgūta kopš 1940. gada, kad sākās šis prātam neaptveramais genocīds – posts un iznīcība, ko okupanti vērta pret latviešu nāciju.

Genocīds pret latviešiem turpinās jau 70 gadus, ignorējot Starptautiskās tiesības (1949.gada Ženēvas konvencija – “...okupētājvalsts okupētajā teritorijā nedrīkst izmitināt savu pilsoņus”), Latvijā joprojām prettiesiski atrodas padomju okupanti, kas ir naidīgi noskaņoti pret latviešu tautu, valsti un latviešu valodu, regulāri un ciniski pārkāpj Latvijas Republikas likumus (Valsts valodas, Pilsonības, Izglītības likumus, 1996. gadā Saeimas pieņemto Deklarāciju

ārzemnieku iepludināšanu okupētā teritorijā.

* 1983. gadā Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju, ka **Latvija ir okupēta, kolonizēta un rusificēta valsts** un uzdeva Baltijas valstu kolonizācijas problēmu novirzīt izskatīšanai ANO Dekolonizācijas apakškomisijā.

* 1984. gadā ANO Cilvēktiesību komisija, skaidrojot jēdzienu “Nacionālā drošība”, uzsvēra, ka **katras valsts pamatnācija, kuras pastāvēšana ir apdraudēta, var pieņemt tādus likumus, kas šo apdraudētību novērš.**

Nemot vērā smago un nacionāli bīstamo situāciju, kādā atrodas latviešu tauta, es – Latvijas Republikas pilsonis un PSRS represiju laikā iznīcinātās karaīmu tautas pārstāvis – pieprasu sadarbībā ar Eiropas Savienību un NATO nekavējoties uzsākt dekolonizācijas procesu

Es – Latvijas Republikas pilsonis un PSRS represiju laikā iznīcinātās karaīmu tautas pārstāvis – pieprasu sadarbībā ar Eiropas Savienību un NATO nekavējoties uzsākt dekolonizācijas procesu.”

par Latvijas okupāciju u.c. tiesību aktus).

Nelikumīgi, bez Latvijas valsts un latviešu tautas atļaujas ienākušie (kā ienaidnieki!) pakļāva un pazevoja latviešu tautu. Tātad juridiski: okupantiem un kolonistiem nepienākas ne pensijas, un kur nu vēl viņu bērniem iespēja Latvijā mācīties krievu valodā par latviešu valsts līdzekļiem!

Vai latvieši vēl maz ir cietuši un pazemoti, ka “brīvā Latvijā” viņiem ir jādzīvo morālā diskomfortā?

Nekad šie cilvēki (kolonisti un viņu bērni), kuriem gluži vai gēnos ir šovinisms, nemilēs Latvijas zemi un latviešus. Latviešiem tiek uzspiests okupantus “integrēt” – veidot divkopienu valsti, kura, kā rāda pasaules prakse, nes sev līdzī etniskos konfliktus. Būt nepamatoti tolerantiem pret latviešu tautas slepkavām – padomju okupantiem un kolonistiem – tā ir latviešu tautas upuru zaimošana!

* 1949. gada Ženēvas Konvencija nosaka, ka **pēc okupācijas karojošām pusēm ir jārealizē visu savu karavīru un civiliedzīvotāju repatriācija.**

* 1960. gadā Eiropas Padome atzina, ka Latvija ir okupēta valsts.

* 1967. gadā ES dalībvalstis balsoja par ANO rezolūciju, kas nosodīja

un veikt citus pasākumus, lai tiktu novērsta okupācijas sekas Latvijā, proti:

- demontēt okupantu “pie-minekli” Pārdaugavā;
- stingri sodīt tos, kas noliedz okupācijas faktu un lieto PSRS simboliku, ignorē valsts valodu un piemēlo Latvijas apkārtni;
- pārtraukt padomju civi-lokupantiem maksāt pensijas no Latvijas valsts budžeta;
- pārtraukt finansēt krievu skolas no Latvijas valsts budžeta, jo latviešu tautai un valstij nav jāuztur pret latviešu tautu un latviešu valodu naidīgi noskaņotu ie-brucēju skolas, bet gan jārūpējas par latviešiem Latvijā un visā pasaulē.

Kazimirs Džaparovs
Karaīms,
Latvijas Republikas
pilsonis

PAR LATGALES AUTONOMIJU

Arnis

Vidzemē

Autonomija ir valsts valsti.

Ar represijām un sadismu atbrīvo Latgali no pamatiedzīvotājiem, tā vietā iepludinot svešus kungus. Ar ekonomiskās un finanšu taktikas palīdzību ieplānotajā teritorijā tiek radīta augsne Lindermana, Osipova u.c. okupantu autonomijas iedīgiem un uzspiestai krievu valodai.

Jau PSRS laikā latgaliešus izdzina no Latgales – viņi ieceļoja Vidzemē, Zemgalē un Kurzemē. Iestājoties Eiropas Savienībā, Latvijas pilsoņi izbrauca emigrācijā pelnīt iztikas līdzekļus. Tikmēr “Jaunais laiks” ar Repši priekšgalā atļāva Sorosa tautietim Krupņikovam izpirkt lat-

galiešu un vecticībnieku īpašumus. Soross savējos sponzorē...

Arī cits Sorosa tautietis (Lavents) ar “Banku Baltija” tika galā, un miljoni “pazuda vējos”, tad pie-nāca laiks “Latvijas Ceļa” darboņiem ar “Parex banku”, un miljards latu pazuda no seifu plauktiem. Godmanis ieteica glābt banku no valsts budžeta – nodokļu maksātāju naudas, lai Sorosa tautieši (Kargins, Krasovickis) un viņiem līdzīgie vardarbīgā kārtā varētu nopirkt tūkstošiem hektāru Latgales zemes. Pat Ušakova sieva esot bankas darbiniece!?

Sorosa tautietis Linder-mans uz Latviju ir atsūtīts no autoritārās Krievijas un ar demagoģiju un rupju iekaušanos grauj valsts kopību. Krievijas aģenti nodarbojas ar kaitniecību vēl

joprojām okupētā un kolonizētā teritorijā.

Osipova “krusttēvs” Žirinovskis ar savu rupjību un fašisma paušanu ir slavens Krievijā; krievu nacisti Maskavas ielās piekauj kaukāziešus, melnos nēģerus – šī agresija šausmina normālos krievus Tēvzemē. Bet Eiropas Savienība klusē un neizrāda nekādu interesei Putina (VDK) varai Kremli, kaut

cilvēktiesības tiek rupji pārkāptas.

Bet latgalieši, kuri izkļūduši pa visu Latviju, vāc parakstus, lai aizstāvētu Latgales zemi no okupantiem – nedrīkst pieļaut Abrenes situāciju!

Netaisnības Latvijā var noklusēt, tomēr cilpa nonāks arī pie klusētājiem un citiem “miegainajiem” – to pierāda 2013. gads ar “dārgo ikdienu”.

Iestājoties Eiropas Savienībā, Latvijas pilsoņi izbrauca emigrācijā pelnīt iztikas līdzekļus.”

INTEGRĀCIJA?

Lilija Treice

Kosmopolitiskajā Rīgā saules apmirdzēta, apgarota, no izpostītājām ārēm ar tautas dejām un dziesmām ienāk skaidrā latviešu tautas dvēsele, kura neatstāj vienaldzīgu nevienu latviešu tautai piederīgo. Dziesmu svētku laikā televīzija pārraidīja arī mazākumtautību koncertu. Bija interesanti vērot dažādu tautu nacionālo kultūru. Patīkami pārsteidza vācieši ar dziesmu **latviešu valodā** “Pie Dzintara jūras”, bet pēc tam savas tautas ziņģi izpildīja vācu valodā. Patīkami izcēlās arī poļi, kuri, pirms izpildīja savu draisko deju dziesmu, sevi pieteica latviešu valodā. Vēl francūži “Gauja tek skanēdama”, arī ukraiņi

Kad druskās sašķīda Komunistiskā partija, tai radās dažādu partiju metastāzes ar vienu kopēju mērķi – savā starpā plēšoties un gānoties, pakampt lielāko gabalu no valsts pīrāga, bet tautas vajadzības un intereses palika “pie ratiem”.

latviski ieskandināja “Pūt, vējiņi!”, taču citas slāviem piederošas tautas diemžēl sevi pieteica tikai dzimtajā(?) krievu valodā, nemaz nemēģinot kādu vārdu pateikt latviski. Acimredzot viņi jūtas pašpārliecināti par savu krievu valodu, jo pieprasa tautai sev Latvijas valsts pilsonību mantojumā – viņu atvases esot šeit dzimuši un auguši, neapjaušot, kā tā valsts (LPSR), kurā viņi kā imigranti ieplūda, nepastāv jau vairāk nekā 20 gadu.

Irina Cvetkova bazūnē pasaulei, ka Latvijā jau 20 gadus atdzimstot latviešu “nacisms”, spītīgi noliedz Latviju kā nacionālu latviešu valsti un nožēlo, ka Saeimas Ētikas komisijas nosodījuma dēļ nevarot 4.jūlijā piedalīties holokausta pieminēšanā, kurā redzamas Latvijas valsts augstākās amatpersonas. Tikmēr latviešu tautas piemiņas dienas (Lestenes Brāļu kapos) tādi kā Cvet-

kova nesteidzas atzīmēt. Diezin ko žīdi teiktu, ja Izraēlas valsti kāds dēvētu par fašistu valsti, kas nacismu vērs pret palestīniešiem un sev nepatīkamajiem arābiem?

Reiz bijām vienā Savienībā, kas pletās no Baltijas jūras līdz Klusajam okeānam, ar vienu (krievu) valodu un vienu valūtu (rubli). Vai jutāmies laimīgi? Tagad tas pats atkārtojas ar Eiropas Savienību un eiro ieviešanu. Šī savienība ar savām kvotām un notām latviešu tautai ir nesusi tikai postu, nabadzību un **moderno, ekonomisko verdzību**. Labākas dzīves meklējumos tauta spiesta pat emigrēt.

ASV savās interesēs eksportē uz Latviju savu dzīves veidu uz parāda – kredītu “šīkai” dzīvei un noziedzību (pat skolēnu vidē).

Vēlamies dzīvot pēc saviem, ne svešiem, uzspiestiem likumiem un tikumiem. Pat māju durvis kādreiz netika slēgtas, jo neviens neiekāroja otra iedzīvi. Šodien skaidri redzam, kādu “kultūru” tie “gaismas nesēji” (Austrumu un Rietumu “atbrīvotāji”) mums ir atnesuši. Mūsu iecerētā neatkarība

un brīvība kā pagātnes palieka šodien iemesta vēstures mēslainē, un atkal esam nokļuvuši ekonomiskā verga stāvoklī (ar svešzemju bankām un varām). Vergam nekas nepieder, bet saimnieks ar to rikojas kā grib.

Kad druskās sašķīda Komunistiskā partija, tai radās dažādu partiju metastāzes ar vienu kopēju mērķi – savā starpā plēšoties un gānoties, pakampt lielāko gabalu no valsts pīrāga, bet tautas vajadzības un intereses palika “pie ratiem”.

Pasaule mainās, un jāmainās ir arī mums, lai stāvētu un kristu par savu māju, ģimeni – par savu nacionālo latviešu valsti Latviju! Taisnība uzvarēs, taču, lai tas notiktu, mums ir jācīnās.

Cel galvu lepni, latvieti! Sper kāju droši savā zemē, savā valstī! Bet svešām varām novēli, lai tās asperjods!

OKUPĀCIJAS SEKAS SAGANDĒ LATVIEŠUS

Turpinājums no 1. lpp.

Raivis Sprīngis: Cilvēkus vada zemapziņas bailes izcelties. Man šādu bailu nav, tādēļ reizēm kolektīvā, kur latvieši ar okupantiem runā viņiem saprotamā valodā, t.i., krieviski, jutos kā baltais zvīrbulis, jo principā nerunāju krieviski. Sākotnēji ir grūti vienam pašam noturēties, taču pienāk brīdis, kad saprātīgākie no krievvalodīgajiem mēģina man atbildēt latviešu valodā. Viņi pieņem manus spēles noteikumus un ciena mani par to, ka es nepakļaujos, ka esmu uzticīgs saviem principiem. Protams, ir situācijas, kad skaidri redzams, ka sarunu biedrs neko nesaprot, kad pārņem vilinājums iet to vieglāko ceļu un sākt runāt krieviski, taču tam ir jātiek pāri un jāiztur līdz galam. Viņiem ir jārada tādi apstākļi, lai nebūtu, kā tagad, kad viņi jūtas pašpietiekami. Jārada apstākļi, lai viņi būtu spiesti mācīties latviešu valodu.

OKUPANTIEM ŠEIT IR LABI

DDD: Tu taču piekritīsi, ka, piemēram, Rīgā ir grūti radīt tādus apstākļus, jo latvieši skaita ziņā ir mazākumā. Mums ar liku-

dzētu izmantot šo situāciju un palīdzēt, atdodot Krievijai tās pazudušos bērnus.

R.S.: Problēma ir tā, ka Latvijas krievvalodīgie nav vajadzīgi ne mums, ne Krievijai.

DDD: Kas mums par darīšanu? Aiztransportēsim viņus līdz Zilupei, lai Krievija pati tiek ar viņiem galā.

R.S.: Tā patiešām nav mūsu darīšana. Manuprāt, tie, kas ir spējīgi domāt, jau sen ir sapratuši, ka viņi nav vajadzīgi ne Latvijai, ne Krievijai. Ja viņi labprātīgi neieklāusies, neasimilēsies latviešu sabiedrībā, viņi visu mūžu būs izolēti. Patiesībā tie, kuri to saprot, jau sen ir ie-klāvušies latviskā dzīves telpā, un viņi problēmas nerada. Mums ir jāuztraucas par lielo, naidīgo masu ar vēlēšanu tiesībām. Par šādu situāciju varam “pateikties” bijušajai prezidentei VVF un līdzšinējās politikas virzītājiem.

DDD: Pateicoties VVF un entuziasma pilnajiem, nodevīgajiem naturalizētajiem, Rīgā jau otro reizi uzvar Nils Ušakovs – naturalizēts okupants, kurš itin labi prot runāt latviski.

R.S.: Diemžēl ir jāatzīst, ka bez latviešu atbalsta “Saskaņas centrs” Rīgā nevarētu uzvarēt.

Ikvienam, kurš atļaujas nosaukt lietas īstajos vārdos, vienkārši piekar “ekstrēmista” birku. Ja tev ir piekārt šāda birka, tad visi zina, ka tevi vairs nevar uztvert kā normālu.”

ma varu ir jāatjauno tās etniskais sastāvs, kāds tas bija pirms okupācijas – tikai tad latvieši atkal būs īsteni saimnieki savā valstī, savā Rīgā.

Raivis Sprīngis: Diemžēl šobrīd viņi patiešām ir pašpietiekami. Ja uzreiz pēc neatkarības atjaunošanas bija vieglāk atrast veidus, kā stimulēt okupācijas laikā iebrukušos atgriezties viņu etniskajās dzimtenēs, tad tagad to izdarīt būs ļoti grūti, taču tas nenozīmē, ka mums nav jāmēģina. Viegli patiešām nebūs, jo tu pati zini, kāda ir reakcija uz aicinājumiem veikt Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju.

Mans vedējtēvs reiz teica: prom mēs viņus nedabūsim, tādēļ mums ir vienkārši jābūt vairāk.

DDD: Ar to vien, ka latvieši laidīs pasaulē vairāk bērnu, situācija neuzlabosies. Galu galā, es vēlos savus bērnus audzināt latviskā vidē. Kādēļ latviešu vīriši, tēlaini izsakoties, sēž krūmos un nepadzen krievvalodīgos okupantus un kolonistus? Kādēļ nepiespiež valdību realizēt Deklarāciju par Latvijas okupāciju? Putins aicina krievus atgriezties Krievijā – Latvijai vajā-

LATVIEŠIEM BEIDZOT JĀKĻŪST SAIMNIEKIEM

DDD: Tas ir vēl viens pierādījums, cik bīstama ir okupācijas seku likvidēšanas atlikšana. Krievvalodīgie okupanti un kolonisti bojā latviešu tautu.

Raivis Sprīngis: Jābūt ļoti stipram, lai saglabātu savu latvietību. Vidusmēra latvietis, nonākot Bolderājā, nesaprot, kur viņš ir nokļuvis – ielu nosaukumi it kā ir latviski, bet patiesībā tā ir naidnieku teritorija. Diemžēl ar laiku tas vidusmēra latvietis pie šiem nenormālajiem apstākļiem pierod un kļūst par krieviski domājošu, tikai latviski runājošu rīzaņīnu.

DDD: Tā ir mūsu tautas traģēdija, un bez deokupācijas un dekolonizācijas situācija nemainīsies.

R.S.: Piekrītu! Situāciju pasliktina arī tas, ka šīs problēmas ir, ja tā var teikt, lokālas, tādēļ ārpus Rīgas un lielajām Latvijas pilsētām dzīvojošie latvieši nesaprot, par ko mēs tagad runājam. Piemēram,

Siguldā bieži vien tikai cilvēka vārds un uzvārds liek domāt, ka viņš nav latvietis, jo viņš ir pilnībā iekļāvis apkārtējā latviskā vidē. Problēma ir lielajās pilsētās skaitliski lielās krievvalodīgās masas, kas ir pašizolējušās un konsekvēnti noliedz visu latvisko. Šo situāciju mērķtiecīgi uztur krievvalodīgie me-

savas dzīvības par savas tautas un valsts nākotni.

R.S.: Latvieši neaptver, kāds dārgums mums ir uzticēts. Cilvēki neapziņās, ka patiesībā dzīvojam Dieva ausī. Mums ir viss: skaists gaiss, ūdens, plaša dzīves telpa, auglīga zeme. Ja dzirdi, ka kāds gānās par Latviju, tad pat latvietim saku, lai brauc prom

Savas iedzimtās inteligences un pieklājīguma dēļ, mīļā miera labad mēs pieņemam viņu spēles noteikumus, kaut gan viņiem tādu noteikumu vispār nav. Viņi ir masa bez dzimtenes, bez saknēm, bez nekā!”

diji. Ja pat mēs mēģinātu šos krievvalodīgos mainīt, izglītēt, mums nekas neizdotos – viņi ir pilnībā *nozombēti*. Man darbā nākas sastapties ar tādiem *nozombētiem tantukiem*, kuri nekad nemainīs savu pārliecību, ka Latvijas valsts ir kļūda, ka latvieši principā savu valsti ir pazaudējuši utt., u.tjp.

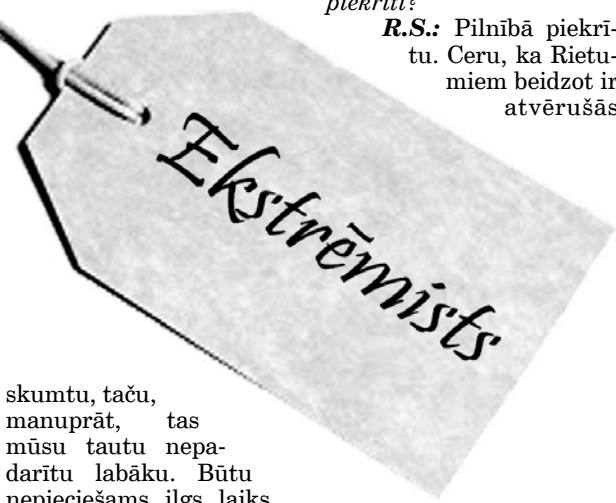
DDD: Tu taču nenoliegsi, ka vairumam latviešu nebūtu nekas pretim, ja, vienu ritu pamostoties, atklātos, ka visi krievvalodīgie “zombiji” ir aizbraukuši?

R.S.: Es, protams, ne-

vergot citā zemē, nevis izturas necienīgi pret tiem, kuri cīnās par šo zemi, kuri paliek un vēlas strādāt savas tautas un valsts nākotnes labā.

DDD: Kad pirms vairāk nekā desmit gadiem sākām savu darbību, bieži dzirdējām pārmēģinājumus, ka pārāk daudz runājam par nacionālajiem jautājumiem. Vajagot, lūk, vispirms atrisināt ekonomiskās problēmas, tad varēšot risināt arī nacionālās. Vienmēr esam pastāvējuši uz pretējo – neatrisinot nacionālos jautājumus, nebūs iespējams uzlabot valsts ekonomisko situāciju. Vai tu tam piekriti?

R.S.: Pilnībā piekrītu. Ceru, ka Rietumiem beidzot ir atvērušās

skumtu, taču, manuprāt, tas mūsu tautu nepadarītu labāku. Būtu nepieciešams ilgs laiks, lai latviešu tauta attīrītos no sārņiem. Tagad latviešiem ir labi – ir krievvalodīgie, kurus vainot visās neveiksmēs. Ja krievvalodīgie kolonisti, latviešiem nepieņemoties, pēkšņi aizbrauktu, sāktos vaimanas un panika, jo latviešiem vajadzētu beidzot uzņemties atbildību par padarīto un arī nepadarīto. Tad savu slinkumu iztīrīt kāpņutelpu nevarēs attaisnot ar atrunām, ka krievvalodīgais kaimiņš to ir piemēlojis.

DDD: Diemžēl tev ir taisnība, ka latvieši šobrīd nav parādījuši savu spēku un vēlēšanos būt par patiesiem saimniekiem savā zemē. Brīvību, kas bez pūlēm un cīņām iekrīt klēpī, cilvēki nav spējuši novērtēt. Acimredzot stāvoklis patiesi mainīsies tikai tad, kad latvieši būs gatavi atdot

acis, ka liberālās “vērtības” ved pasauli strupceļā. Pārspīlētās cilvēktiesības un tolerance ir novedusi tik tālu, ka pašcenzūra liek vienam otru apkarot. Melnu vairs nevar saukt par melnu, jo tas, lūk, nav politkorekti. Ikvienam, kurš atļaujas nosaukt lietas īstajos vārdos, vienkārši piekar “ekstrēmista” birku. Ja tev ir piekārt šāda birka, tad visi zina, ka tevi vairs nevar uztvert kā normālu. Latvijā ir tieši tas pats – cilvēki baidās runāt par to, kas ir acimredzams. Visi redz, kas patiesībā notiek, bet pakļaujas pašcenzūrai un baidās par to runāt.

Turpinājums sekos...

Intervēja Liene Apine

VALSTS VARA DEMONSTRĒ NIHILISMU

Saruna ar Latvijas Organiskās sintēzes institūta direktoru, **prof. Ivaru Kalviņu**

Turpinājums no iepriekšējā numura

AMORĀLĀ EIROPAS SAVIENĪBA

DDD: Valsts amatpersonas nenogurstoši skandina, cik laba ir Eiropas Savienība, taču, manuprāt, tās morāle ir visai dīvaina, lai neteiktu noziedzīga. Eiropas Savienība piešķir naudu, bet ar tādiem noteikumiem, kas nav izdevīgi, kas nes pat postu.

Ivars Kalviņš: Eiropas Savienība ir ar mieru atbalstīt Latviju kā zemi, kur izvietot savu produkciju un iedzīvotājus.

DDD: Latvijai piešķirtā aizdevuma nosacījumi arī bija absurdi, jo nedrīkstējām saņemt naudu izmantot ražošanas attīstībai – drīkstējām to, tēlaini izsakoties, tikai apēst. Ja nedrīkstam pelnīt, kā lai atdodam parākus un pasargājam sevi no ieķļūšanas parādu jūgā arī nākotnē?

I.K.: Aizdoto naudu pat nedrīkstējām apēst. Aizdevuma piešķiršanas nosacījumi bija amorāli, jo lielāko daļu no šī aizdevuma nedrīkstējām tērēt. Lai nodrošinātos, ka Latvija spēs maksāt gadījumā, ja zviedru bankas nobrūk, nauda bija jānoliek Valsts kasē, turpinot maksāt aizdevuma procentus. Nelielu daļu no saņemtā aizdevuma drīkstējām izmantot, lai segtu Latvijas budžeta deficītu.

DDD: Kā tad ar Dombrovska veiksmes tāstū? Vai tiešām ir pamats runāt par veiksmi?

I.K.: Nezinu, par ko būtu jāpriecājas. Manuprāt, lai mēs varētu runāt par veiksmi, valsts eksportam ir jāpārsniedz imports. Diemžēl Latvijā šobrīd ir otrādi – imports pārsniedz eksportu par simtiem miljoniem latu gadā. Tas nozīmē, ka mēs aizvien dziļāk un dziļāk slīgstam parādos, nevis rāpjamies ārā no bedres. Tā ir realitāte. Es neesmu redzējis nulles saldo starp importu un eksportu.

/// Cilvēki nav vienaldzīgi, viņi ir pārliecinājušies, ka Latvijas valsts ir nozagta, ka zagļus vairs neviens nekad nesodīs.

DDD: Ja Eiropas Savienības un Latvijas valdības politikā nekas būtiski nemainīsies, tad grimsim tikai lielākos parādos. Jā, jautā, kam mums ir vajadzīga Eiropas Savienība, ja tā nekādā mērā neveicina mūsu nācības attīstību?

I.K.: Ja ES visas dalībvalstis būtu vienlīdzības, tad nekādu problēmu nebūtu. Kad vecajām un

lielajām ES dalībvalstīm bija nepieciešama nauda attīstībai, tad līdzekļi tika piešķirti bez aizlieguma atbalstīt uzņēmējus un zinātni. Bet attiecībā uz jaunajām dalības valstīm ir pilnīgi cita politika, jo vecajām dalībvalstīm nav vajadzīga ražošanas konkurence. Tām ir nepieciešami noieta tirgi, tādēļ jāattīsta tirdzniecības infrastruktūra. Jūs taču redzat, kā Latvijā būvē vienu lielveikalu pēc otra.

DDD: Jā, katram latvietim pa lielveikalām...

I.K.: Lūk, tieši tā, bet visus rūpniecības objektus pēc iespējas ātrāk jālikvidē. Ja kāda ražotne vēl pastāv, to pārpērk un slēdz. Tāda ir ES politika. Eiropas Savienības dalībvalstīm nav un nekad arī nav biju-

/// Eiropas Savienība ir ar mieru atbalstīt Latviju kā zemi, kur izvietot savu produkciju un iedzīvotājus."

šas vienādas tiesības. Tie paši līdzmaksājumi zemniekiem – mēs savējiem maksāsim vairāk, jūšējiem mazāk, lai viņi izput; būs brīvas zemes, ko nopirkt.

DDD: Kamdēļ mums tāda Eiropas Savienība?!

I.K.: To jūs paprasiet tiem, kas apgalvo, ka tā ir bijusi vislabākā izvēle. Jā, mūsu pamatproblēma bija bailes no Austrumu kaimiņa agresīvās attieksmes, bet tā joprojām pastāv...

DDD: Diemžēl mūsu vēsturiskā atmiņa ir ļoti īsa. Vai tiešām tie, kuri atdeva Latviju Staļinam, pēkšņi kļuvuši par mūsu lielajiem draugiem? Interesanti, kā viņi izpirkuši savu rīcību? Tāpat nevaru saprast, ar ko Amerika būtu izpelnījies Latvijas lielākā drauga statusu?

I.K.: Atbalstīja iestāšanos NATO – vairāk neko.

DDD: Kamdēļ mums vēl Eiropas Savienība, ja esam NATO? Kāds labums mums no dalības Eiropas Savienībā, kurai mēs, kā

jau jūs teicāt, esam tikai vadošo valstu produkcijas noieta tirgus?

I.K.: Ir arī cita problēma, kas skar speciālistu sagatavošanu. Tas, ka mēs šobrīd varam brīvi kustēties, ir labi, bet tajā pašā laikā tas noved pie tā, ka visi spējīgā no Latvijas brauc projām. Un aizbrauks.

Bet Eiropai ilgtermiņā ir citi mērķi. Kur likt imig-

rantus no mazāk attīstītajām valstīm? Jānosūta uz tām teritorijām, kas ir palikušas bez darbaspēka. Eiropas Savienībai ir daudz problēmu ar turkiem un bēgļiem no Āfrikas – kāpēc tad Latvijas zemei stāvēt brīvai? Kvalificēts darbaspēks ir vajadzīgs Eiropai, un latvieši kā strādīga tauta varētu braukt prom no Latvijas, lai celtu citu valstu labklājības līmeni.

Latvijas valsts pieeja ir tāda, ka tie, kas strādā labi, tiek sodīti. Piemēram, valsts zinātniskie institūti ar likuma spēku joprojām ir atdalīti no doktoru gatavošanas – tā ir tikai universitāšu prerogatīva.

VALSTS GĀŽ NAUDU RENSTELE

DDD: Ja zinātniskie institūti nedrīkst piedalīties doktoru sagatavošanā, kur šie cilvēki lai veic pētījumus?

Ivars Kalviņš: To jūs paprasiet tiem, kas rakstā un pieņem likumus. Protams, realitāte ir tāda, ka mēs viņus šeit mācām, maksājam viņiem par aparātūras izmantošanu, dodam reaģentus, nodrošinām reālo vadību, bet lielā daļa darbu vadītāji ir no Universitātes. Absurdākais šajā situācijā ir tas, ka, rēķinot bāzes finansējumu institūtiem, tiek ņemts vērā, cik doktoru, maģistru un bakalauru konkrētā institūcija sagatavo. Protams, nevienam, jo likums to neļauj! Bet, ja nav studentu, nav arī finansējuma.

DDD: Absurds!

I.K.: Tikpat liels absurds ir fakts, ka valsts neiegulda pat santīmu zinātniskās literatūras iegādē, lai gan zinātnieks bez zinātniskās literatūras nevar iztikt. Valsts nostāja ir tāda – dariet kā gribat, kaut vai zodiet nepieciešamo literatūru! Tagad tiek strādāts pie idejas būvēt Ķīpsalā datu centru, ieguldot milzīgu līdzekļu datoru iegādē. Projektu īsteno privāta firma, kurai līgums garantē, ka valsts desmit gadus pirms tās piedāvātos pakalpojumus. Kādēļ tas vajadzīgs, ja katram zinātniekam, studentam jau ir savs dators – vajadzīga tikai pieeja literatūrai. Īstenojot iecerēto projektu, visa

nauda atkal tiek iemesta kaut kādā mistikā.

DDD: Tāpēc, ka valdībai pietuvinātajām personām vajag nopelnīt. Ja valsts tikai garantēs piekļuvi pasaules zinātniskās literatūras datubāzēm – kāds gan labums no tā Dombrovskim?

I.K.: Tieši tā – nekāds. Bet, ja mēs paskatāmies valstiskā mērogā... Man nekas nav pret skaistām ēkām, bet jaunā bibliotēkas ēka, manuprāt, tāda

nav – tā tagad vairāk izskatās pēc stikla čupas, nevis kalna. Starp citu, vai jūs zināt, ka jaunajā bibliotēkas ēkā grāmatu krātuvju apjoms jau tagad neatbilst pašreizējam grāmatu daudzumam. Lielāko daļu grāmatu nevarēs tur glabāt, bet septiņiem restorāniem un kafējnicām gan vieta atradīsies...

DDD: Manuprāt, šajā būvē ieguldītie līdzekļi ir neadekvāti lieli.

I.K.: Tā būs dārgākā bibliotēka pasaulē!

DDD: Tilts jau ir...

I.K.: Jā, tilts jau ir.

DDD: Kādēļ jādzīvo tik izšķērdīgi? Rīgā ir tik daudz tukšu ēku, kuras valsts varēja kaut vai no nopirkt no privātpašniekiem un pielāgot bibliotēkas vajadzībām.

I.K.: Kāpēc no privātiem? Tepat, blakus Organiskās sintēzes institūtam ir bibliotēka, kas tagad ir slēgta. Tajā varēja novietot visus Nacionālās bibliotēkas krājumus.

TAUTA BALSŌ AR KĀJĀM

DDD: Visticamāk Latvijā izmaiņas notiks tikai tad, kad lielākā daļa cilvēku ieraudzīs, tas ir, spēš saskatīt pašreizējo absurdu. Kā jums šķiet, kam ir jānotiek, lai satricinātu sabiedrībā valdošo vienaldzību?

Ivars Kalviņš: Cilvēki nav vienaldzīgi, viņi ir pārliecinājušies, ka Latvijas valsts ir nozagta, ka zagļus vairs neviens nekad nesodīs.

Turpinājums 7. lpp.

VĒSTULE

LATVIEŠU SĒRU DIENAS NEBEIDZAS

A.V. Gremze

Diez vai vēl kādai tautai ir tik daudz sēru dienu kā mums, latviešiem. Vēl negrib beigties latviešu tautas pārbaudījumu un ciešanu laiks. Atšķirībā no poļiem pie mums diemžēl traģēdija Litenē, kad zemiskā veidā tika noslepka-voti Latvijas armijas vīrs-nieki, netiek atzīmēta.

/// Arī nevēlēšanās likvidēt okupācijas sekas tagad izveidotajā Latvijas varas sistēmā ir šīs pašas tautu iznīcinošās sekas."

Gribu īpaši pieminēt varonīgos Nacionālos partizānus un leģionārus, kuri pašreizējā cīņā pret otrreizējo okupāciju, jo viņi pieder pie tādas kategorijas, kas, apzinoties draudošās briesmas, bija gatavi sevi upurēt un apzinīgi uz to gāja (pat tad, kad visiem kara iznākums bija pilnīgi skaidrs).

Bezgala skumji, ka mums, vēl nedaudziem dzīvi palikušajiem cīnītājiem pret otrreizējo okupāciju, būtu uz ceļiem jālūdzas režimam, lai atļauj atzīmēt 16. martu (leģionāru dienu), kā tas pienāktos. Un to režīms sauc par brīvu Latviju un demokrātiju (viņu vien izpratnē)...

Cik smieklīgi liekulīga izrādīšanās ir režīma pārstāvju ziedu nolikšana pie Brīvības pieminekļa, ja viņi ne pirkstiņa negrib pakustināt, lai likvidētu okupācijas atstātās sekas. Visiem, izņemot režīmu, ir skaidrs, ka latvieši Rīgu ir jau pazaudējuši. Tas pats ar Daugavpili un Liepāju. Ko vēl vajag? Vai jau tagad nav skaidrs, kas būs nākošajās Saeimas vēlēšanās, kad režīms rūpējas par pilsonības piešķiršanu okupantiem?

Šodien vēl dzīvi ir tie latvieši, kurus uz nāves nometnēm izsūtīja zīdaiņu vecumā – daudzi no viņiem pat savus vecākus neatceras, it sevišķi tēvus, kuri jau lopu vagonos tika nosūtīti no savām ģimenēm. Tas, ko šie čekistu upuri

bija spiesti pārdzīvot, nav cilvēka prātam aptverams. Taču okupanti tikai nīrgājas – tā esot bijusi "jauka ekskursija" jeb, kā Rubiks apgalvo, šie bērni esot bijuši "tautas ienaidnieki"...

Daudz šo bērnu, kuru mātes (lai glābtu viņu dzīvības) nomira bada nāvē, nokļuva boļševiku bērnu namos, kur tad arī tika "izskoloti" pēc boļševiku

"morāles principiem". Tas arī ir atstājis neizdzēšamas pēdas un smagas sekas tiem, kurus izsūtīšana neskāra.

Sirdi stindzinoši ir vērot video formātā uzņemtos kadrus par Sibīrijas bērniem, kur redzamas izsūtīto laimīgās sejas viņu foto attēlos vēl brīvajā Latvijā un tad pēc dažiem gadiem pavadītajiem izsūtījumā – līdz nepazīšanai pārvērstiem sejas vaibstiem ar mocekļa zīmogu. Bet tiem, kuri vēl tur atrodami, vairs nav pilnīgi nekā – ne valodas, ne latviskās sejas, ne izturēšanās. Ir baisi iedomāties, ka tieši tas, pateicoties 4. maija režīmam, draud arī mums (mūsu pēcnācējiem), dzīvojot savā Dzimtenē.

Daudz kas ir jau nela-bojami noticis, it sevišķi runājot par atbildību pret savu valsti. Daudziem represētajiem, kuri vēl dzīvi, nav nekāda priekšstats par to, kas ar viņiem noticis, par patiesajiem cēloņiem, un viņi dzīvo pavisam citā pasaulē, kam ar latvisko dzīves veidu nav nekā kopīga.

Arī nevēlēšanās likvidēt okupācijas sekas tagad izveidotajā Latvijas varas sistēmā ir šīs pašas tautu iznīcinošās sekas. Latviešu tautu līdz nejdzīvībai ir ietekmējusi 50 gadu garā okupācija un vēl vairāk – pēdējie 20 gadi, kad nekas netiek darīts, lai vismaz mēģinātu kaut kādā veidā kaut ko izlabot.

LATVIJAS LAPGRAUŽI

Lapgrauži, gliemeži,
Nezāles lekņas
Nem dārziņu apēd
Tāpat kā krievvalodīgie
Un pašmāju kangari
Latviju.
Un atkal mūsu "sabiedrotie"
Rietumi nepalīdz mums.
Vēsture atkārtojas...
Ir tikai citi gadu skaitļi.
Jā, flora un fauna,
Piedodiet! –
Jūs tikai ilustrācija
Latvijas bēdu stāstam.

Jūlijs Trops

VĒSTULES

KĀPĒC LAUKI
PALIEK TUKŠI?

Par spīti 1,4 miljardiem latu, kas tikšot ieguldīti Latvijas lauksaimniecībā septiņu gadu garumā, iedzīvotāju skaits ir samazinājies par 20 procentiem. Kopš pievienošanās Eiropas Savienībai vairāk nekā 2 miljardi eiro ir ieguldīti, atbalstot dažādus lauku pasākumus, tomēr 20 procenti jeb 60 000 darbavietu un 200 000 strādnieku pēdējos 5 gados jau ir pazaudēti. Visvairāk cilvēku ir zaudējis Latvijas austrumu rajons. Līdzīgs stāvoklis ir Ziemeļvidzemē.

Lauki paliek tukši, un tas ir apdraudējums gan Latvijas valstij, gan latviešu tautai. "Līdz šim valdības līmenī nav diskutēts, kādā veidā, vairākām ministrijām sadarbojoties, varētu "pacelt" laukus. Zemkopības resors var nodrošināt maksimālu zemes izmantošanu, savukārt lauku vides attīstība ir vairāku ministriju darbs," – nesen presē uzsvēra Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra vadītājs Mārtiņš Cimermanis.

"Skatoties pēc oficiālajiem faktiem, 2011. gadā lauksaimniecības produkcija no 1 ha Latvijā ir bijusi tikai 316 latu vērtībā (Igaunijā – 602 latu vērtībā, Lietuvā – 648 latu vērtībā). Polija no viena hektāra ir izaudzējusi produkciju 1081 latu vērtībā, Vācija – 2197 latu vērtībā. Skatoties statistikas tabelē, Latvija ir pēdējā vietā," – piebilst M. Cimermanis.

Jautājums, protams, ir: vai zemnieki Latvijā nevar pietiekami daudz izaudzēt, vai arī produkti nav iesaistīti statistikā, jo gandrīz 40 procenti saimniecību oficiāli neizpauž savas produkcijas daudzumu? Cimermanis atzina, ka 40 procentiem no visām saimniecībām nav motivācijas uzrādīt savas saražotās produkcijas daudzumu, jo tas tiek izmantots pašpatēriņam: "Šiem cilvēkiem nevar pārņemt saražotās vērtības neuzrādīšanu. Zemkopības ministrei Laimdotai Straujumai, amatā stājoties, bija labs priekšlikums – īpaša mazo saimniecību atbalsta programma. Tas stimulētu mazos saimniekus nostiprināt saimniekošanu un meklēt ekonomiski izdevīgāko ražošanas modeli. Tas vēl joprojām tiek diskutēts."

M. Cimermanis arī norādījis uz diskusijām par ES atbalstu mazajām saimniecībām, par to, vai maksāt par katru hektāru vai noteiktu summu mazajām saimniecībām 350 lati gadā. Šāds atbalsts būtu vērtīgs varbūt 2–3 ha mazajām saimniecībām, bet, iespējams, to ignorēs lielās saimniecības, jo tas var samazināt viņu pašu papildus piemaksu...

Secinājums ir viens: **lauku problēmas ir jārisina steidzami un neatliekami!**

J. Rolavs
Anglijā

KUR TAD VĒL
NAV DEDZIS?!...

Dega gan Cesvaines pils, gan pansionāti "Reģi" un "Veģi", gan Kalpaka muzejs un Minhauzena muzejs, gan birža un VEF-s, gan Operetes teātris un kino "Paladium", gan universālveikals "Centrs" un viesnīca "Sports", gan, protams, sērkoņu fabrika "Vezuvs" un lauku sēta Brīvdabas muzejā, un viena telpa Reiterņa namā – visu pat atcerēties nav iespējams.

Šķiet, ka palicis vien tāds "mazumiņš", kas nav no ugunsnelaimes skarts. Šādi ugunsgrēki valstiskas nozīmes celtnēs jau kļuvuši par Latvijas identitātes simbolu. Bet no kārtējās "mācības" neviens atbildīgs dienests neko nav iemācījies; policija un glābēji arvien vēl joprojām dodas "novērst" bojājumus...

Domāt jau iepriekš, lai patiešām kaut ko novērstu, atbildīgo dienestu vadītājiem neienāk prātā.

Atliek tikai gaidīt nākošo "ugunsrekonstrukciju" un lūgt Dievu, lai valsts budžets to spētu nest, kaut gan visa smaguma nesēji galu galā būs mēs visi Latvijas pilsoņi!

Gunārs Terinks

“BET ES TO NEGRIBU,
TĀDĒL CĪNOS!”

Saruna ar latviešu nacionālistu Aivaru Gedroicu

*Turpinājums no
iepriekšējā numura*

LATVIEŠIEM
IR JĀATGŪST
PIRMĒSĪBAS
LATVIJĀ!

DDD: *Tu dzīvo Daugavpilī, kur latviešu ir ļoti maz. Vai tavā pilsētā latviešu valoda vispār ir dzirdama?*

Aivars Gedroics: Kā kurā pusē. Centrā var dzirdēt – vismaz valsts un pašvaldību iestādēs cenšas ar tevi runāt latviski. Bet tirgū un tamlīdzīgās vietās, protams, var izlikties, ka nedzird, ja latviski ko paprasisi, vai arī īsi atbil-

A.G.: Būtu jānāk pārmaiņām visā Eiropā. Mums vajadzētu sadarboties ar domubiedriem ārzemēs. Ir jau arī tādi, kuri nespēj mūsu situācijā iedziļināties – sak, jums tur tie krievi, bet, ja baltie, tad nekas, jo mums nepatīk tikai nēģeri... Bet tā ir tuvredzīga politika – okupants jebkurā gadījumā ir un paliek okupants – balts vai melns. Mūs te baida: ja krievi aizbrauks, vietā nāks arābi. Ja robežas būs vaļā un valsts politika nemainīsies, tad, protams, jauni iekļāņi šeit būs neatkarīgi no tā, vai paliks okupanti Latvijā.

DDD: *Tāpēc ir jāveido politika, kas aizstāv latviešu tautu Latvijā, vai ne?*

Latvietis jau diemžēl tāds ir – kamēr viņam pavisam nav slikti, tikmēr viņš visu pacieš.”

dēs: "Nav!"...

Protams, ja nacionālais sastāvs nemainīsies, nav ko cerēt, ka stāvoklis uzlabosies. Valodu var iemācīties, bet, vai tāpēc cilvēks kļūs lojāls latviešu tautai un valstij? Tagad arī krievu vidusskolu beigušie daudz-maz prot runāt latviski, bet – kāda ir viņu valstiskā nostāja? Vilks met spalvu, bet ne tikumu!

Lasot interneta komentārus "Delfos" un citur, kur latviešu valodā slavē Putinu un brūk virsū latviešiem-patriotiem, ir skaidrs, ka *lauvas tiesu* tur raksta krievvalodīgie, kuri ir beiguši latviešu skolas. Cerēt, ka viņi būs lojāli? Tas būs vienīgi tad, kad viņu skaits šeit samazināsies. Brīnās, kāpēc krievi labprātāk mēcās angļu un vācu valodu un iekļaujas Anglijas vai Vācijas sabiedrībā? Viņi tur iekļaujas, jo pagaidām viņi ir maz, bet, ja Eiropas Savienībai "pie-tiks prātīna" atvērt robežu un ieviest bezvīzu režīmu ar Krieviju, ko jau gatavo, tad viņi tur plūdiš bariem un negribēs vairs būt tādi – mīlīgi un pūkaini. Kad viņu vairs nebūs 2 līdz 3 procenti, bet sasniegs jau 20 līdz 30 procentus, tad arī sāks diktēt savus noteikumus.

Arī tagad, kad pie mums atbrauc viens otrs arābs vai nēģeris, jau sāk blaut: "Jums nav tiesību uz mani skatīties, jums nav tiesību saukstēties man aiz muguras, jums nav tiesību nēģeri saukt par nēģeri!" Nu jau mūs komandē – nav šeit vēl pēcpusi apsil-dījuši, bet ir jau saimnieki? Viņi redz, kādi esam, un nojauš, ka var atļauties visādi mūs komandēt, apvainot, apsūdzēt rasis-mā, naida kurināšanā, lai iegūtu sev lielākas privilēģijas.

DDD: *Labi, bet ko mums darīt, lai to nepieļautu? Šī politika izlīdzina daudzu cilvēku smadzeņu krokas gluži kā ceļa rullis.*

A.G.: Pareizi. Latviešiem beidzot savā zemē taču ir jābūt pirmtiesībām, bet šodienas Latvijā notiek gluži pretējais – mūsu tautu šeit uzskata par "latviešu kopieni"... Izraēlā, piemēram, Konstitūcijā skaidri ir ierakstīts, ka Izraēla ir žīdu valsts – tā ir valsts, kas dibinātu žīdu intere-sēs, un tā tur viss arī notiek. Bet, ja mēs esam tikai tāda maza "kopiena", tad ko citu varam prasīt?...

RŪPES PAR
TAUTU – MŪSU
UZDEVUMS

DDD: *Konstatēt faktu, ka mēs kā tauta ejam bojā paši savā valstī, ir diezgan šausmīgi. Tomēr, ja reiz mums ir uzlikts šāds pārbaudījums, tad ir jābūt arī kādam risinājumam jeb zālēm, kā varam izvairīties nāves. Kā tu domā, ko katrs latvietis ikdienā varētu darīt, lai šo situāciju mainītu uz labo pusi?*

Aivars Gedroics: Vajag aktīvi paust savus uzskatus, vajag propagandēt!

DDD: *Tu domā, ka tiem, kas atmodušies, ir jāpamodina pārējie?*

A.G.: Protams, ka tas ir jādara! Nekas cits mums neatliek. Var jau teikt, ka mūsu tauta ir tik draņķīga, ka nevaram lepoties ar to, ka esam latvieši, – un tiešām, ja mums tagad būtu iespēja izvēlēties, kurā tautā piedzimt, iespējams, daudzi neizvēlētos būt par latviešiem, tomēr to izlēmām nevis mēs paši, bet Augstāki Spēki. Lūk, un tāpēc, ka mēs esam piedzimuši par latviešiem, mums par savu tautu ir jā-rūpējas.

DDD: *Tas ir mūsu uzdevums.*

A.G.: Nu, protams. Bet, ja mums nekas nesanāks, tad, kā teica Leonards Inkins: "Es ar mierīgu sirdi liekos zārkā, zinot, ka savu mūžu biju veltījis, cenšo-

ties rūpēties par savu tautu – tā bija mana misija." Tātad vismaz centos, un no manis bija kāds labums, kā kāds čečens savulaik bija izteicies: "Aiz manis nepalikts tikai apgrauztu kaulu kaudze un mēslu čupa, bet gan kaut kāds garīgs devums!" Jā, tas ir mūsu uzdevums. Laikam tā ir, ka mūs par maz tomēr spaida – gan ekonomiski, gan politiski...

DDD: *Tavuprāt, latviešiem vēl klājas pārāk labi?*

A.G.: Jā, jā. Vēl latviešus uz ielām nost nesit, vēl jau kaut ko var nopirkt – liel-veikalos rindas, benzīnu, uzpildes stacijās mašīnu daudz, utt. Latvietis jau diemžēl tāds ir – kamēr viņam pavisam nav slikti, tikmēr viņš visu pacieš. Un varturi to izmanto.

DAUDZ KO
VARAM VĒL
LABOT

Aivars Gedroics: Ne-laime tā, ka mēs, latvieši, esam lēticīgi, un mums nav uzskatu noturības. Ja tantiņa sākumā nepiekrīt, piemēram, eiro ieviešanai, bet pēc tam, daudzkreiz dzirdot, cik eiro esot labs, tam piekrīt, tad redzam, cik nenoturīga ir viņas iz-pratne. Tādēļ patriotiem ir

Ko es varu ikvienam ieteikt? Mans pamudinājums ir šāds: ja redzi, ka kaut kas mūsu valstī nav labi, un esi ar to neapmierināts, tad nepaslinko un rīkojies, dari kaut ko, lai šo nevēstību novērstu.”

jāmēģina, jācenšas runāt par šīm mūsu tautai un valstij svarīgajām lietām.

Ja, piemēram, uz radio "Brīvo mikrofonu" Tomsons zvanītu vismaz 50–60 cilvēku, kas nerunā viņam pa prātam, nevis kā tagad – tikai tie daži, kurus viņš cenšas atpazīt un neļaut viņiem runāt, tad Tomsons fiziski mūs nespētu izkontrolēt. Ja ne visi 50 vai 60, tad vismaz kāds iesprauktos ar savu vānu un pateiktu vajadzīgo. Tad būtu cits rezultāts.

Ko es varu ikvienam ieteikt? Mans pamudinājums ir šāds: ja redzi, ka kaut kas mūsu valstī nav labi, un esi ar to neapmierināts, tad nepaslinko un rīkojies, dari kaut ko, lai šo nevēstību novērstu. Bet, ja cilvēkam šķiet, ka

viss ir labi, tad tāda ir viņa pozīcija – lai tad viņš sēž un klusē... Tomēr daudzi uzskata, ka ir slikti, taču paši diemžēl kaut ko darīt negrib.

DDD: *Daudzi, piemēram, kautrējas zvanīt uz radio.*

A.G.: Kautrība ir jāpārvar. Es jau arī sāku-mā, kad nebiju vēl nekur publicējies, padomāju, vai es būšu tas īstais, lai rakstītu vai kaut ko teiktu radio ēterā – ir taču gudrāki un pareizāki rakstītāji un runātāji par mani. Tomēr vēlāk, vērojot, kā degradējas, piemēram, *tēvzemieši*, aizvien vairāk un vairāk aizejot no savas sākotnējās līnijas, sapratu, ka, ja es to nepateikšu, tad diez vai cits to pateiks, un nebūs vispār neviena, kas par to runā uz pret to cīnās. Kādam ir jāsāk. Un tikai tad vari aizrādīt citiem, ja pats esi kaut ko darījis.

Tas ir tāpat kā kādā pasākā, kur viens vīrs savās kāzās, redz, ka pie akmens, kas nolikts pie taciņas, sastājušies visi kāzinieki un raud. Uz viņa jautājumu, kāpēc viņi tā dara, kāzinieki raudot atbildēja: "Jums piedzims bērniņš, skries pa šo taciņu, kritīs, atsitīs galvu pret šo akmeni un beigts būs." Tad vīrs pie-

nācis, iespēris akmenim ar kāju, un tas aizriņķis prom. Lūk, tādi diemžēl arī mēs esam – tā vietā, lai reāli rīkotos, mēs labāk paraudāsim, ka ir tik slikti un būs vēl sliktāk, taču neko nedarīsim, lai būtu labi. Bet daudz ko var labot, ir tikai drusku jāpadarbojas. Kādreiz jau bija mums drosmīgi latvieši, bet pēdējā laikā viņu diemžēl kļūst aizvien mazāk. Tā vien izskatās, ka ejam uz leju.

Pēc dabas likumiem vājākie iznīkst – gan sugas, gan tautas, un, ja tā turpināsies, tad šīs dabas likums iznīcinās arī mūsu tautu. Bet es to negribu, tādēļ cīnos!

Intervēja
Līga Muzikante

LATVIETI, MOSTIES, LAIKS NEGAIDA! Latviešiem – BŪT vai NEBŪT!

Dr. Valdis Šteins

Triju Zvaigžņu ordeņa komandieris

Turpinājums no iepriekšējā numura

KAS NOTICIS AR LATVIEŠU TIKUMĪBU?

Vai atceraties, ka padomju laikos komunisti lika no Rīgas ģerboņa vārtiem izņemt lauvu, jo tā atbaidot krievus no Latvijas? Turklāt vārds “krievs” (ruskij) tika pasludināts par lamu vārdu, un bija jāsaka “krievu tautības cilvēks”, it kā visi citi būtu beztautības jeb cara laika “inorodci” (cara laikā oficiāls apzīmējums visiem nekrieviem). Tagad “krievu tautība” ir aizstāta ar “krievu cilvēku”, turklāt tas ir jāsaka ļoti mīli un neaizskaroši. Latvieši un citi – vai tie nebūtu cilvēki?

Kāpēc šī tautu nelīdzvērtība? Mazohiska zemošanās? Šķiet, Lauva mums tagad it kā būtu, bet bez zobiem un ar smagu uzpurni, kurš tiek saukts par “Atklātās kosmopolitiskās sabiedrības doktrīnu”, ar tai raksturīgo “tikumības” paradigmu, kuru propagandē mūdienu *poperieši* un to aizkaltsuāts atzars *sorosieši*. Kosmopoliti kultivē un zombē prātos starpkultūras izglītības un audzināšanas attīstību. Mēs tiekam vainoti tribalismā, separātismā, antikoloniālā nacionālismā, “viensētnieciskumā” un kādos citi vēl viņu izdomātos grēkos. Viņi ir pat radījuši un speciāli kultivējuši ne sevišķi pievilcīgu latviešu raksturojumu.

Iekšējā tautas vienotība tiek rūpīgi skaldīta un nīcināta no svešzemnieku pusēs. Latvieši tiek speciāli “sarīdīti” viens pret otru, un, ja kāds sāk izvīrīties, tad tam “uts” tiek atrasta, un drīz vien viņš tiek izmests saplosīšanai. Svešzemnieki rūpīgi seko un, manipulējot ar sabiedrisko domu, nepieļauj latviešu meritokrātijas izveidošanos. Ja kaut kur tomēr ir nepieciešams latvietis acu aizmālēšanai, tad šim nolūkam pietiek jau arī latviski runājošo latviešu ar profesiju “latvietis”.

Latvieši visu laiku tiek pazemoti un spiesti taisnoties par to, ko nekad nav izdarījuši, vai arī taisnoties par to, ka cīnījās un cīnās par savas tautas brīvību. Latvieši visu laiku tiek turēti taisnošanās presinga režīmā. Noliūks ir skaidrs: arklā vai svešu zābaku spodrināšanā iejūgtais ne-

kad nepacels ne galvu, ne balsi pret zābaka īpašnieku, bet palocīsies par kastītē iemesto santīmu kā sunim atnestu apgrauztu kauliņu. Ja latvieši arī sāks savstarpēju saspēli kā basketbolā, tad tūlīt tiks nopirkts kāds kangars-nodevējs (tagad to sauc modernāk – par “ekspertu”), kurš atdos piespēli pretiniekam un kā algu saņems Uzrauga vietu. Tas viss nevar neatstāt iespaidu uz tautas tikumību!

Latviešu sabiedrībai bija liegtas normālas attīstības iespējas, un rezultāts ir briesmīgs. Diemžēl daudzi mūsu dižgari 19. gs. beigās un 20. gs. pirmajā pusē veicināja kristiešu franciskāņu-minoritu ideoloģiju un simplicitātes filozofiju – tas ir, pazemības, vientulības, labprātīgās un sāpju nabadzības, vienkāršības, vientiesības, atteikšanās, askētisma, nabaga Antiņa, dullā Daukas, negudrā dēla, eiropiešu mazā brāļa utt. pazemīgās dvēseles filozofiju. Protams, bija arī izņēmumi, sapņu zemes meklējumi un nezināmā pētījumi – jau uzņēmīgais Sprīdītis devās uz Nekurienu, kur nauda kokos zāvējas, un dullā Daukas neremdināmās alkas izzināt Apvārsni... Tomēr nabadzības, vientiesības un pazemības cildināšanas rezultātā esam kļuvuši par nabadzīgāko un mirstošāko tautu Eiropā.

Kā tas varēja notikt? Kā mēs no Lāčplēšu un Vaidelošu tautas kļuvām par “antiņu” tautu? Tas sākas diezgan sistemātiski – jau no krustnešu okupācijas. Pēc pāvesta pavēles, iekarojot un varmācīgi kristianizējot latviešus, Varoneposu nomainīja Bibeile. Lai pakļautu sev pasauli, un svešinieku “zilasiņu aristokrātija” varētu to netraucēti pārvaldīt, aplaupot tautas, kristīgā baznīca izgudroja attiecīgu pazemības, pakalpiņas, askētisma, nabadzības slavinājuma ideoloģiju. Tās izplatīšanai kristiešu virspriesteri izveidoja speciālu franciskāņu ordeņa tiklu, kura uzdevums bija iedzīt arī latviešu “bauros” pazemību pret ārzemju “kungiem”. Franciskāņi nebija karotāji ar zobenu rokās, tāpēc viņi nebija pirmie kristieši Latvijā, bet viņus iesūtīja tad, kad tas kļuva nepieciešams.

Latvieši bija pazaudējuši valdošo stāvokli sabiedrībā, līdz ar to bagātības, pārticības, varoņu, brīvības valdnieku slavinājuma filozofiju nomainīja ar “nabadzības un pazemības filozofiju”. Latgalē latviešiem par populāru vārdu kļuva Antons un pārējā teritorijā – Antiņš. Latvieši kļuva par “antiņu” tautu. Šis ir komplekss, kurš mums ir jāpārvar, ja mēs gribam izdzīvot! Par daudz mums (mūsu pašapziņā) ir Ozoliņu, Bērziņu, Kalniņu, Lejiņu, Zariņu... (tikai neuztveriet personīgi!), bet par maz ir Ozolu, Bērzu, Kalnu, Leju, Zaru. Tas ir pazemības filozofijas rezultāts.

Ļoti precīzi šo simplicitātes filozofijas rezultātu ir raksturojis mūsu izcilais dzejnieks E. Veidenbaums:

“Bet ticīgo mulķu visvairāk ir radīts, / Tie galviņas nodur un Dieviņam tic. / Tāds rokas laiza, kad sists tiek un badīts, / Un Dieviņam pateic, kad piekrāpj to cits.”

Kur ir pazuduši Vaideloši, Lāčplēši? Kur ir pazudis

visaptverošā (komunistiskā, liberālistiskā, sociāldemokrātiskā vai citādā) partijā, bet tā ir **tautiskā jeb nacionālā vienotība**. Un, kā jau iepriekš rakstīju, tautiskumam ir svešs partejiskums, jo tas stāv tam pāri, tas ir pat sava veida antagonisms.

Latviešiem pašiem ir jābūt saviem arbitriem, nevis jāļauj svešzemniekiem

Latvieši ir strēlnieku tauta – neuzvarama. To ir pierādījuši visu gadsimtu latviešu strēlnieki un viedie vaideloši.”

zemgaļu gara cildenums, lepnums, valdīšanas un cīņas kāre (pozitīvā nozīmē) jeb *noblesse*, heroisms un glorisms, kur ir latgaļu drošsirdība un augstā gara kultūra, kuršu piedzīvotums, neuzvaramības un “jūras vilku” gars, sēļu bramanīgais, izsmalcinātais, filozofiskais un cēlais gars? Kāpēc latviešiem ir palicis tikai kalpu gars, bet pazudis ir augstais kungu dzīves garīgais un materiālais standarts? Latvieši valdīja ar autoritāti – kā valdnieki, kuri valda ar gara spējam, nevis ar safabricētiem radu rakstiem, miesassargu armiju un pašsadamātiem pretautiskiem likumiem. Mūsu uzdevums ir atgūt visas latviešu tautas labiešus jeb *noblesses* garu, iznīdējot sevi verga, kalpa, sulaiņa pazemības kompleksu. Ja no svešzemniekiem tikai dažam bija aristokrātiskais gars (turklāt viņu izpratnē), tad mums – visai tautai, katram latvietim – bija brīvais gars. **Latvietis – tas nozīmēja: brīvs cilvēks ar augsti paceltu galvu, ar suverēnu majestātisku dvēseli un lepns par savu Tēvzemi.**

Protams, ja tagad teikšu: “Latvieši, miliet viens otru, pat tad, ja neieredzat!”, nekas nemainīsies, bet ceļš uz kopsaucēju mums ir jāatrod, jāatrod mūs vienojošais spēks. Vienotība, protams, nav pašmērķis, bet **latviešu vienotība ir nepieciešams nosacījums tautas glābīšanai un uzplaukumam**. Politiskā jau ir sabojājusī un ar dubļiem aptāšķījusī šo terminu, bet mums tas ir atkal jāspodrina. Daudzpartiju sēklu svešzemnieki labi iesēja latviešu sabiedrībā, speciāli uztur un veicina visādu lielāku vai mazāku politbrigāžu eksistenci. Tāpēc saprotiet mani pareizi – vienotība nav apvienošanās jaunā Latvijas

uzmesties par tādiem. Latvieši nedrīkst pieļaut, ka svešinieki saplosa citus latviešus, un nedrīkst palauties provokācijām, ja kādu latvieti uzmet uz saplosīšanas altāra. Paskatieties, kā žīdi, krievi vai zviedri viens otru aizstāv! Viņi aizstāv pat savus kriminālnoziedzniekus, pat tad, ja tie ir bijuši cilvēku šāvēji, kā, piemēram, šustini, kononovieši... tāpat zviedri aizstāv savus laupītājus – vikingus.

Mums nevajag sev noteikt robežas un tad “ar visām četrām” tajās turēties, bet mums ir jābūt spējīgiem no tām iziet, jo mums kā vienai no Dieva laistām tautām iespējas ir bezgalīgas. Pamestajās pelavās nav jāmeklē racionāli graudi – lai svešie paši raknājas pa savām pelavām! Mums pašiem piemīt sava gara diženība. Mums ir jābūt pašpārliecinātiem par savu darbu pareizību, nevajag žēloties un izlikties par “mūžīgo cietēju” tautu un vaidēt par tūkstošgadi go genocīdu – šī metode lai paliek svešzemniekiem!

Latvieši ir strēlnieku tauta – neuzvarama. To ir pierādījuši visu gadsimtu latviešu strēlnieki un viedie vaideloši. Mums nevajag būt “kaut nabagiem, bet veseliem”, taču mums ir jābūt gan veselīgiem, gan bagātiem, gan garā stipriem!

Es lepojos ar to, ka esam “viensētnieki” – tam ir dziļš filozofisks pamats, jo to nosaka dzīve saskaņā ar Dieva likumiem. Dzīvot saskaņā ar dabu kolhozā vai “trušu būrī” nav iespējams. Dievs mums, latviešiem, ir novēlējis pašiem valdīt pār savu zemi. Mums nevajag Pasaules valdnieka zizli, mēs gribam būt saimnieki tikai pašiem savā zemē. Dievs mums ir ielicis Zobenu rokās, lai mēs nepakļautos svešvarām.

Turpinājums būs...

VALSTS VARA DEMONSTRĒ NIHILISMU

Turpinājums no 5. lpp.

Ivars Kalviņš: Vienīgā iespēja ir pašiem parūpēties par sevi, tas ir, vai nu piedalīties zagšanā, vai arī braukt prom. Tauta ir izšķīrusies, un to mēs redzam.

DDD: Tad jūs domājat, ka nekāds pagrieziena uz Latvijas nacionālās valsts atjaunošanu nav iespējams?

I.K.: Pazaudējot latu, mēs kārtējo reizi būsim zaudējuši savu nacionālo simbolu, vēl tikai vajag karogu nomainīt.

DDD: Abreni jau atdevām, varbūt vēl kādu daļu no Latvijas jāatdod...

I.K.: Droši vien varam. Varam atdot visu Latgali, kur vairāk krieviski runā – kamdēļ mums to vajag?... Kādēļ risināt problēmas – visu prom!

DDD: Reiz bija tāds vīrs, kurš teica: nav cilvēku, nav problēmu.

I.K.: Bija tāds – ar lielām ūsām. Ja salīdzinām Hitleru ar Staļinu, tad būtiskākā atšķirība bija tā, ka Hitlers nevērsās pret savu tautu. Staļins rīkojās pilnīgi pretēji, iznīcinot savējos. Arī Latvijā šodien tiek iznīcināti savējie – latviešu tauta.

Man bija diskusija ar žurnāla “Ir” žurnālistu, kurš aizstāvēja “lielo veiksmes stāstu” un pārmeta man, ka pērn paziņoju, ka,

tuši katastrofālus, prātam neapmieramus zaudējumus – uzreiz un ilgtermiņā.

DDD: Valsts absurds politikas dēļ ir iznīcināts gandrīz viss. Diez vai izdosies to kādreiz atjaunot?

I.K.: Būs ļoti, ļoti grūti – daudzos gadījumos pat neiespējami. Protams, resursi ir jākoncentrē, bet nedrīkst zaudēt kompetenci vismaz tādā līmenī, kas ir nepieciešams, lai mācītu studentus. Jūs nevarat pateikt: *mums botānika ne sevišķi vajadzīga – eh, ko tad tos sēnu skaitītājus uzturēt!* Bet tad beigās izrādās, ka Latvijā vairs nav neviena, kas pazist Latvijas sēnes. Specifisku nozaru pārstāvju nav daudz – uz vienas rokas pirkstiem saskaitāmi. Ja ar viņiem kaut kas notiek, ja viņi, piemēram, aizbrauc no Latvijas, tad nozare pazūd.

Mēs daudzās jomās jau esam pazaudējuši kompetenci. Taisnība, ka profesūra ir ļoti novecojusi, bet valdība ignorē rosinājumus risināt šo problēmu, dodot iespēju publiskā sektora zinātniskajām institūcijām veidot savas pilotražotnes, kuras strādātu saskaņā ar Eiropas labas ražošanas prakses prasībām. Šādās valstij piederošās ražotnēs studenti varētu apgūt modernās tehnoloģijas, lai vēlāk veidotu savus uzņēmumus. Ko var prasīt no pro-

Manuprāt, lai mēs varētu runāt par veiksmi, valsts eksportam ir jāpārsniedz imports. Diemžēl Latvijā šobrīd ir otrādi.”

ja nekas nemainīsies, Latvija bankrotēs. “Ir” žurnālists uzskatīja, ka Latvija neesot bankrotējusi, bet tikai attīstoties. Teicu, lai viņš parēķina, cik lieli ir ekonomiskie zudumi, ko radījuši 350 000 aizbraukušo cilvēku.

Izmantosim visvienkāršākos aprēķinus: strādājošs cilvēks (vismaz pēc Rietumu aprēķiniem) savā dzīves laikā valstij dod ap 250 000 latu. Viņa izaudzināšana un izglītošana, ja mēs klausām Ķīlim, no sākumskolas līdz vidusskolas beigšanai ir 2000 latu gadā, tas ir, 24 000 latu, lai iegūtu vidējo izglītības līmeni. Lai iegūtu augstāko izglītību, ir jāpieskaita vēl pieci gadi. Tātad par izglītību kopā – 34 000 latu. Pareiziniet iegūtos skaitļus ar aizbraukušo skaitu (350 000 × 34 000), un jūs ieraudzīsiet tādus miljardus, kas ir zaudēti tikai izglītības jomā! Zaudējumiem ir vēl jāpieskaita arī nesamaksātie nodokļi, jo šie cilvēki strādā citas valsts attīstības labā. Pat bez īpaši sarežģītiem matemātiskiem aprēķiniem ir redzams, ka mēs esam cie-

fesora, ja nav tās rūpnīcas, kur viņš varētu redzēt vismaz vienu “dzīvu” virpu, lai parādītu, ko ar to lietu dara. Nevar iemācīties virpot, redzot virpu tikai uz bīdes. Tas taču ir izsmieklis.

DDD: Pēc fotogrāfijas izmācies un taisi sirds operāciju...

I.K.: Tā, starp citu, notiek. Kāpēc uz Latviju brauc mācīties medicīnu? Tāpēc, ka studentiem ļauj iet pie slimniekiem – nekur citur to neļauj. Vācijā, kamēr diploms nav kabatā, pie slimnieka vispār pat klāt netiek. Latvijas augstskolās gan ir citas problēmas – tām nav normālu instrumentu. Kāpēc studenti nāki pie mums uz institūtu? Tāpēc, ka mēs par savu naudiņu sagādājam instrumentus, lai viņi ar tiem varētu strādāt. Mums ir svarīgi, lai rastos jaunā paaudze, kas mūsu darbu turpinātu. Diemžēl valsts mūs par to nemītīgi soda, uzliekot arvien jaunus regulējumus, lai mēs neko nevarētu darīt.

Turpinājums būs...

Intervēja Liene Apine

VĒSTULES

ANĢĻU, KRIEVU
VAI TURKU...?

“...uz priekšu pār robežu žogiem un mūriem...”

Eiropas Savienībā “žogi un mūri” ir nojaukti – ir viena teritorija ar vienu himnu un karogu. Nu pienācis laiks arī vienotai valūtai – eiro. Atliks vēl tikai tāds “sīkums”, kā pāriešana uz vienu valodu.

Ekonomiskais efekts no tā būtu milzīgs – nevajadzētu tulkot visu Savienības lietvedību 27 valodās, tiktu ietaupīti milzu līdzekļi gan materiālā, gan naudas izteiksmē. Problēma tikai būtu ar pašu valodu.

Cik vienkārši tas bija Padomju impērijā, tik sarežģīti tas būs Eirosavienībā. Izvēlēties kādu no Eirosavienības nacionālajām valodām (piemēram, angļu) nebūtu ne demokrātiski, ne līdztiesīgi, ne idejiski atbilstoši. Izvēlēties kādu no ārpus Eirosavienības, bet potenciālajām valodām (krievu vai turku) būtu vairāk nekā nepamatoti.

Ko darīt? Jāizvēlas kāda no mākslīgajām; tā būtu jāapgūst visām Eirosavienības dalībvalstīm vienādā mērā. Izdevumi šādai vienreizējai kampaņai būtu ievērojami, bet ar laiku atmaksātos...

Paliek tikai ētiskais un morālais jautājums – vai tāda etniska nabadzība mums visiem ir vajadzīga?!

Gunārs Terinks

LATVIJA TURPINA PĀRDOT
SAVUS ĪPAŠUMUS

Šovasar “Baltic News Network” angļu tīmeklī ziņoja, ka 2012. gada nogalē Latvijā ārzemniekiem pārdoto īpašumu skaits, lai viņi iegūtu apmešanās tiesības Latvijā, ir sasniedzis jau 3000 par kopējo summu 600 miljonu eiro vērtībā. Krievu bagātņiem Latvijā to atļauj, un ārzemnieki uzskata, ka Latvija ir vislabākā valsts Baltijā.

“Agrozījumu skaits ar mērķi iegūt apmešanās tiesības turpina pieaugt – no 79 iegūtām tiesībām 2010. gadā līdz 1012 pagājušā gadā. Saskaņā ar prognozēm, darījumu skaits ar nekustamajiem īpašumiem 2013. gadā varētu sasniegt 1300, dodot gandrīz 252 miljonus eiro.” – saka juridiskā biroja “Padva un Partneri Baltija” juriste un valdes locekle Liene Klementjeva. Viņa piebilst, ka līdz šā gada maija beigām tikuši pārrakstīti jau 2115 īpašumi: Rīgā – 1178, Jūrmalā – 611, citos Latvijas novados – 266.

Līdz maija beigām tikuši iesniegti arī 6249 uzturēšanās atļauju pieprasījumi no visas pasaules: no Krievijas – 4573, no Ukrainas – 489, no Baltkrievijas – 158, no Kazahstānas – 331, no citām NVS – 358, no Ķīnas – 206, no citām pasaules valstīm – 134.

J.Rolavs, Anglijā

LNF bankas konts
ziedojumiem
laikrakstam “DDD”

Latvijas Nacionālā fronte
(Reģ.Nr. 40008033014)

Swedbank (SWIFT kods: HABALV22);

konts: LV40HABA0551034053378

Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2013

Izdevējs: LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: A/S Swedbank;

Kods: HABALV22 Konts: LV40HABA0551034053378

Galvenā redaktore: LĪGA MUZIKANTE

Redaktors vietniece: LIENE APINE

Pasta adrese: DDD, Lubānas iela 6 – 4,
Rīga LV-1019

tāl./fakss: 67140680

Interneta adrese: WWW.FRONTE.LV

E-pasts: DDD@FRONTE.LV

Iespiests: SIA “Latgales druka”,
Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

MASKAVAS “PAREIZĀS TICĪBAS”
KULTA ĒKA DZINTAROS?

Vilnis Raudsseps

Mākslinieks

Jūrmalā

Jūrmalas centrā, Jomas ielas galā – Turaidas ielā 11, kur padomju laikā uzceltās izstāžu zāles vietā vēl nesen atradās seno spēkratu muzejs, nu ir plānots celt pareizticīgo baznīcu ar torni 38 metru (12–13 stāvu mājas) augstumā, kas sliesies pāri visam kvartālam, lai gan Jūrmalas pilsētas apbūves noteikumi šajā rajonā atļauj celt ēkas, kas nav augstākas par 12 metriem.

Savu viedokli par to es vēlos izteikt ar Jūrmalas aizsardzības biedrības rakstītās un Jūrmalas domei adresētās vēstules daļu: “Viss sacītais liek domāt, ka ticīgo cilvēku vajadzības un nepieciešamību novērst padomju laika sekas kalpo par iemeslu tam, lai Jūrmalas kultūrainavā – rajonā ap Latvijas kultūras kanonā ierakstīto izcilo nacionālā romantisma arhitektūrā būvēto Dzintaru koncertzāli (1936, A. Birznieks, A. Čirulis) – parādītos ēka, kas kļūst par visas apkārtnes kultūrtelpas 21.gadsimta simbolu un vizuālo dominanti.”...

Kas ir pareizā un nepareizā ticība? Pats vārdu salikums jau ir nosodoši atbaidošs! Kāda ir šī tālākā ticības valstiskā restaurācija un bijušo “pareizās ticības” atribūtu atjaunošana? Dzilās pārdomās par ticības stereotipa (politisko) cildenumu neieslēgšu. Taču, domājot nacionāli un vals-

tiski, pirmais, kas mulsina, ir valstiskā nozīme, kas tiek piešķirta ne vien jaunai būvei, bet arī precīzam pareizticīgo kulta celtnes atkārtotumam Latvijas valsts garīgā fenomena ietvaros.

Mani nepamet doma, ka šī zeme ir jāatpērk un blakus Dzintaru koncertzālei ir jāprojektē, ieteicams, (moderna) daudzfunkcionāla “kulta” būve, kur iekļauta mākslas galerija, starptautiska un reģionāla mēroga izstāžu zāles un telpas radošo (profesionālo un tautas) mākslas kolektīvu darbam, nevis “pareizajai” vai “nepareizajai” ticībai. Šīs būves kopējais augstums nepārsniegtu 12 metrus. Līdz ar to Dzintari nebūtu nekāda svešzemju reliģisko pielūgsmju vieta, bet būtu attīstīts, estētisks, nacionāls, latviešu mentalitātei un Eiropas

intelektualitātei atbilstošs kultūras centrs.

Par to, kas ir bijis, un par tā atjaunošanu nerunāsim. Ja runājam par taisnību, tad risinājumam ir jābūt nacionālam, uz nacionālas valsts tradicionālajiem pamatiem balstītam.

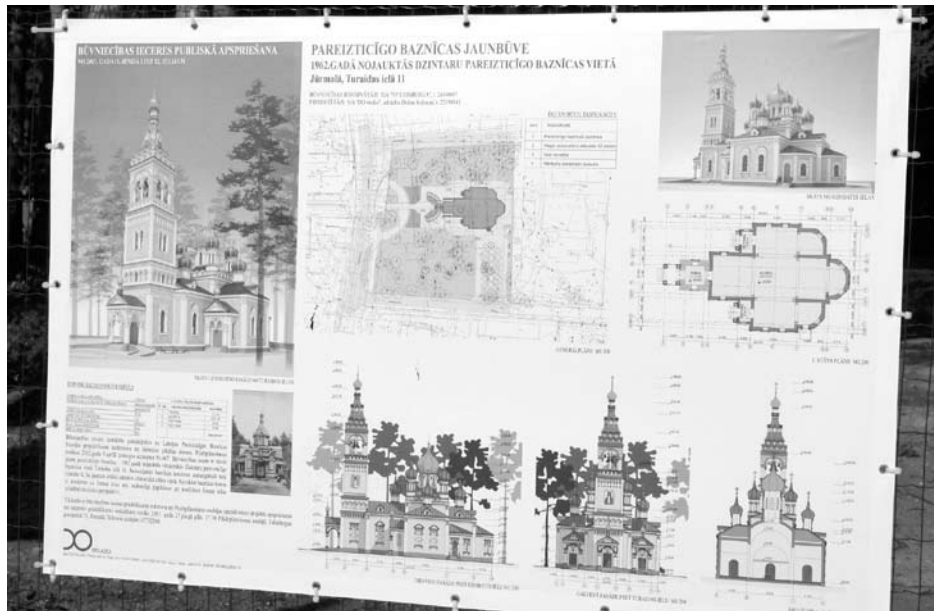
Kā par nelielu kultūrvēsturisku precedentu – tradicionālas koka baznīcas celtniecību – varam runāt Kauguros. Tur var arī piedāvāt zemi, kur “pareizticīgie” pārsvarā ir noietināti, nevis Baltijas vai Eiropas kūrorta pašā centrā – Dzintaros.

Satrauc, kādēļ ne no šā, ne no tā it kā neatkarīgajā Latvijā top atkal vēl viena Maskavas Pareizticīgo Baznīca (sponsorē Maskava)???... Baznīca ir šķirta no valsts. Kad baznīca pārņem tautas gara vadību, valsts joprojām šķirto (ne-

italitātes) statusu saglabā, bet – vai priekšrocības sagādājot baznīcai?!

Ja jau tā sāksim visu restaurēt un visādos veidos pildīsim apšaubāmus ieteikumus, ātri vien nonāksim pie Pētera I, Ivana Bargā, Krievijas imperatora Aleksandra “kultūras politikas”, kas bija pilnīgā pretrunā Latvijas valstiskumam.

Optimālais iespējamais risinājums, kāds, manuprāt, varētu vēl būt, ir paplašināts Nacionālā Centra projekts, kas atbilst Laikmetīgās mākslas un Arhitektūras labākajām tradīcijām un tehniskajam aprīkojumam. Bet ne jau kaut kāda arhaiska (turklāt vēl “kanoniski pilnveidota”) Maskavas Pareizticīgo projekta realizācija 21. gadsimta ētikas kontekstā, un vēl Ziemeļeiropas un Centrāleiropas kultūras zonā!

VAI ZEMI NOSARGĀS TREJĀDI?

Andrejs Lucāns

Agronoms Burtņiekos

Zemkopības ministrijas darba grupa lauksaimniecībā izmantojamās zemes (LIZ) lietderīgākai izmantošanai esot izvēlējusies trīs virzienus:

1. Mazināt LIZ platību sadrumstalotību.
2. Noteikt ierobežojumus LIZ pirkumiem.
3. Saglabāt zemes auglību un nepieļaut tās aizaugšanu.

So virzienu iedzīvināšanai ir ierosināts izveidot Valsts zemes fondu, kas atpirtu vai uz laiku pārņemtu aizlaistās zemes platības un nodotu tās ieinteresētajiem lauksaimnieciskās produkcijas ražošanā. Tiek atzīts par nepieciešamu turpināt zemes pirkšanas kredīšanu, labot sagruvušās meliorācijas sistēmas un kalpot augsni, pacelt ze-

mes nodokli tiem, kas LIZ neizmanto lauksaimniecības produkcijas ražošanai. Tiek konstatēts, ka ar konkrētiem risinājumiem ne cik tālu nav tikts.

No savas pieredzes skatpunkta raugoties, šīs ieceres, izņemot Valsts zemes fonda izveidošanas ideju un zemes pirkšanas kredīšanu (protams, ja tās tiek novestas līdz rezultativam galaproduktam), šķiet, paliks kārtējā “gausa sišana”.

Turpināsies ieklausīšanās mūsdienu finansu un tautsaimniecības politikas guru, “Finka”, ekonomista, investīciju bankieru sabiedrības “Prudentia” partnera Ģirta Rungaiņa izteikumos par naudas tērēšanu “kaut kādu idiotisku modernu ceļu būvēšanai ciematā” un vienmērīgas reģionālās attīstības utopiju. Šis viedoklis, kuram nepiekrīt, varētu būt izmantojams arguments līdzšinējo likumdevēju un valsts vadītāju darba akceptēšanai.

Absurds, ka vēl līdz šim likumdevēji un valsts vadītāji nav deklarējuši latviešu tautai pieņemamu Latvijas valsts nākotnes vīziju. Atļausos izteikt savu viedokli.

Lai latviešu tauta un Latvijas valsts uzplauktu, ir jābūt tautas nākotnes

vīzijai, kurā ietverti šo uzplaukumu nodrošināšie divi galvenie garantanti – mentalitāti un identitāti veidojošā vide jeb latviska Latvija un agrārā politika.

Šoreiz pieskaršos tikai agrārājai politikai. Lauksaimniecība mums ir vēsturiski noteikta sūtība gan ģeogrāfiski, gan mentāli, to mēs vislabāk pārzinām. Uz tās balstoties ir jāveido nācija, taču, šķiet, mēs to nesaprotam. 20 gados esam tālu novirzījušies no šīs sūtības. Ar trim iepriekš minētajiem pasākumiem problēma netiks atrisināta. Ar iespējamo apcerēšanu turpināsies iespēju novēlošana. Galvenā no tām ir lauksaimniecisko zemes resursu – lauksaimniecībā izmantojamās zemes, mežu, purvu un dabisko ūdeņu – pārdošana personām bez Latvijas pilsonības, tātad bez pilsoniskās atbildības. Tā nedrīkst būt.

Ir jāaptur zemes pārdošana personām bez Latvijas pilsonības līdz jauno zemes īpašumtiesību un lauksaimniecības attīstības pamatnostādņu izstrādāšanai un akceptēšanai Saeimā. Par šo soli ir jāinformē Eiropas Savienības attiecīgās iestādes, atsaucoties uz ES idejiskā pamatlicēja Roberta Šumana

norādi, ka “vienkārši ar balsu vairākumu pieņemts starptautiskās gribas izpaušanas nedrīkst būt saistošs nacionālās gribas izteikumam tādā jomā, kur pat kādas valsts eksistence var tikt apdraudēta”.

1966. gada 16. decembrī ANO pieņēma rezolūciju 2200A (xxl), kas valstij atļauj pieņemt likumus, kas neatbilst cilvēktiesībām, ja tautai vai valstij draud bojāeja. Arī 1984. gadā ANO Cilvēktiesību komisija jēdzienu “nacionālā drošība” skaidroja, uzsverdama, ka katras valsts pamatnācija, kuras pastāvēšana ir apdraudēta, var pieņemt tādu likumus, kas šo apdraudētību novērš.

Latviešu tautas un Latvijas valsts pastāvēšana ir apdraudēta. Ja problēmu nerisināsim, lauku (kā nacionālas valsts pastāvēšanas garanta) degradācija turpināsies. Te ir nepieciešamas daudz augstāka līmeņa tautas, likumdevēju un valsts vadītāju sarunas un diskusijas, kas noslēgtos ar jaunu agrārās politikas programmu un tās reālu īstenošanu dzīvē.

Lūk, šī ir nekavējotī risināmā problēma, nevis kārtējā laika šķiešana ar neko neatrisinotiem jautājumiem.